

December : 2010

Issue : 36

செய்கரை

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை - இலக்கிய - பண்பாட்டுப் பல்சுவைத் திங்களிதழ்

வித்துவான்
க.செபரெத்தினம்

50/-

மார்ச்சு : 2010

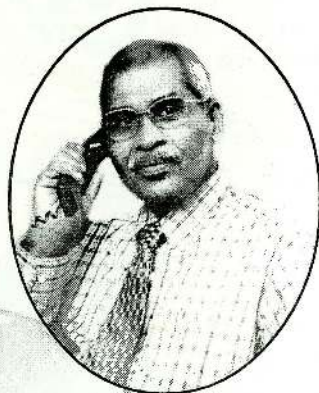
வீச்சு : 36

திருமண

சேவை

15 வருடத் திருமண சேவை
நிறைவினை முன்னிட்டு
வேல் அமுதன் பாரிய சேவைக்
கூட்டணக் குறைப்பு!

❖ விபரம்

விபரங்களுக்குத் தனிமனித
நிறுவனர் - “சுயதெரிவு முறை
முன்னோடி” - மூத்த, புகழ்புத்த,
சர்வதேச, சகலருக்குமான
திருமண ஆலோசகர் / ஆற்றும்படுத்துநர் குடும்பசிட்டியூர்,
மாயெழு வேல் அமுதனுடன் திங்கள், புதன், வெள்ளி
மாலையிலோ, சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ தயங்காது
தொடர்புகொள்ளலாம்!

❖ தொலைபேசி

2360488 / 2360694 / 4873929

❖ சந்திப்பு :

முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்கு முறை

❖ முகவரி

8.3.3 மெற்றோ மாடிமனை (வெள்ளவத்தை காவல்
நிலையத்திற்கு எதிராக, நிலப்பக்கம், 33 ஆம் ஒழுங்கை
வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு - 06.

தூர்த - சுலப மணமக்கள் தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே!
ரம்மிய-மகோன்னத மணவாழ்வுக்குக் குடும்பசிட்டியூர்
மாயெழு வேல் அமுதனே!

“இலட்சியம் இல்லை
இலக்கியம் இல்லை”

செங்கதிர்

▶ தோற்றம் : 30.01.2008 ◀

36

மார்ச்சு 2010 (தி.வ. அண்டு 2041)

▶ 3வது ஆண்டு ◀

ஆசிரியர் : **செங்கதிர்**
துணை ஆசிரியர்: **அன்பழகன் குருள்**
தொ. பேசு/Tel : 0777492861
மின்னஞ்சல்/E-Mail : croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி:

திரு.த.கோபாலக்ருஸ்ணன்
இல. 19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact:

Mr. T. Gopalakrishnan

19, Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone
065-2227876, 077-2602634

மின்னஞ்சல் / E-Mail
senkathirgopal@gmail.com

**ஆக்கங்களுக்கு
ஆக்கியோரே பொறுப்பு.**

நவீனங்கள்

மன்னி-மற-மாறு

25

சுபாவம் - 2

37

கட்டுரைகள்

கைத்தொழில் மயமாக்கமும்
இலங்கையும்.

26

புரட்சிகரமான புதிய கல்வித்
திட்டம்

38

கதைகளும் குறள் - 16

43

ஒரு படைப்பாளனின் மனப்
பதிவுகள் - 17

53

சொல்வளம் பெருக்குவோம்- 20

59

நகைகள்

எவ்வாறமாலி (எனக்குப்பிடித்த என்கதை)

14

விசுவாசம் (குறங்கதை)

52

ஆசிரியர் பக்கம்

02

அதிதிப் பக்கம்

03

கதிர்முகம்

61

வினாசல் வீரக்குட்டி

62

வானவில்

64

1

செங்கதிர் மார்ச்சு 2010

இந்த இதழுடன் "செங்கதிர்" மூன்று ஆண்டுகளைப் பூர்த்தி செய்து அடுத்த இதழுடன் (ஜனவரி 2011- வீச்சு 37) நான்காவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் "செங்கதிர்" இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவியும், ஊக்கமும் அளித்த சந்தாதாரர்கள் - எழுத்தாளர்கள் - கலைஞர்கள் - ஊடகவியலாளர்கள் அனைவருக்கும் மனப்பூர்வமான நன்றி உரித்தாகுக.

இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் இலக்கியச் சிற்றிதழ் ஒன்றினை மாதாமாதம் கிரமமாக வெளிக்கொணர்வதிலுள்ள பொருளாதாரத் தடங்கல்கள் நீங்கள் அறியாததொன்றல்ல. இத்தடங்கல்களையெல்லாம் தாண்டி "செங்கதிர்" தனது நாலாவது ஆண்டில் கால்பதிக்கப் போகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் எழுத்தை ஒரு தவமாக - ஒரு ஊழியமாக நாம் இயற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதுதான். "செங்கதிர்" ஒரு வணிக இதழல்ல. இலாபமீட்டல் அதன் நோக்கமுமல்ல. இலக்கியத்தாகவே அதன் மூலதனம். சமூக நோக்கும் சத்தியம் நிறைந்த எழுத்துமே அதன் செல்நெறி. இதனைப் புரிந்து கொண்டுள்ள "செங்கதிர்" வாசக அன்பர்களிடம் ஒரு விநயமான வேண்டுகோள்.

அடுத்த வருடத்திலிருந்து (2011 ஜனவரி) "செங்கதிர்" இன் ஆண்டுச் சந்தாவை ரூபா. ஆயிரத்திற்குக் குறையாத அன்பளிப்பாகத் தீர்மானித்துள்ளோம். தங்களது மனமுவந்த அன்பளிப்பே அதன் சந்தா. எனவே உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை அவ்வப்போது வழங்கி "செங்கதிர்" இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி

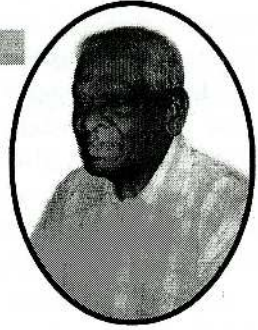
நதி குறைந்தவர் காக்கள் தாரீர்!

நதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்!!

■ செங்கதிரோன்

அதிதி பக்கம்

‘செங்கதிர்’ இதழின் இம்மாத அதிதி
கடந்த 24.09.2010 அன்று அகவை எண்பதைப்
பூர்த்திசெய்து முத்துவிழாக் கண்ட
இலங்கையின் முத்த தமிழறிஞர் வித்துவான்
க.செபரெத்தினம்
அவர்களாவார்.

வித்துவான் **க. செபரெத்தினம்** அவர்கள் கிழக்கிலங்கையின் தென்கோடிக் கிராமமான தம்பிலுவில் எனும் ஊரில் **பவுல் கனகரத்தினம் : வயிர்முத்து எஸ்தர் சின்னாச்சி** தம்பதியினருக்கு **24.09.1930** அன்று ஐந்தாவது பிள்ளையாகப் பிறந்தார்.

தம்பிலுவிலில் கல்விகற்று தமிழ் மொழி மூலமான சிரேஸ்ட தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் தேறியபின் ஆங்கிலமொழிமூலக் கல்வியை மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த கல்லூரியில் பெற்றுக் கொண்டார். 1949 இல் நடைபெற்ற ஆசிரியர் கலாசாலை புகுமுகத் தேர்வுக்குத் தோற்றி 1950 ஜனவரியில் யாழ். நல்லூரில் அமைந்திருந்த ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். பயிற்சி முடித்து வெளியேறி மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த கல்லூரியிலே ஆசிரியர் பதவியேற்றார். புவியியல், குடியியல், சரித்திரம், எண்கணிதம் ஆகிய பாடங்களுடன் ஆங்கிலமொழி மூலமான சிரேஸ்ட தராதரப்பத்திர பரீட்சைக்குத் தோற்றி திறமைச் சித்தியடைந்தார். பின் கொழும்புக்கு இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்று அங்கிருந்த காலத்தில் சமஸ்கிருத மொழியையும், சிங்கள மொழியையும் கற்றுக் கொண்டதோடு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் வித்துவான் கற்கை நெறிக்கு விண்ணப்பித்து போட்டிப் பரீட்சையிலும் பின் நேர்முகப்பரீட்சையிலும் தேறி பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் சென்றார். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் செல்வநாயகம், பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஆகியோர் இவரது பல்கலைக்கழக ஆசான்களாக இருந்துள்ளனர். இரண்டு வருடங்களைக் கொண்ட வித்துவான் கற்கை நெறியை முடித்து வெளியேறியபின் மட்டக்களப்பு பழகாமத்தைச் சேர்ந்த பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை நேசம்மாலை 15.08.1959 இல் திருமணம் செய்தார்.

தமிழ் வித்துவான் கற்கை நெறியை நிறைவு செய்தபின் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த கல்லூரியில் மீண்டும் இணைந்து கொண்டார். பழகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் நிறைவேற்று அதிபர் (1970), வந்தாறுமுலை மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் துணை அதிபர் (1974) களுதாவளை மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபர் (1977) பட்டிசூப்பு மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் உப அதிபர் ஆகிய பதவிகளில் கல்விப்பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றபின் 24.06.1996 இல் கனடாவுக்குத் துணைவியாரோடு புலம் பெயர்ந்தார்.

ஆற்றிய சமய, சமூக, எழுத்துப் பணிகள்

- புலவர்மணி ஏ.பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களையும், பண்டிதமணி சி. கணதிப்பிள்ளை அவர்களையும் இணைத்து எழுதப்பட்ட “வாழையடி வாழை” நூல் (1962)
- கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் (1962) பொதுச் செயலாளர்.
- மட்டக்களப்புத் தமிழ் சங்கம் (1967) பொதுச் செயலாளர்.
- இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் கவிதைக்கான குழுவின் உறுப்பினர். (1969)
- போரதீவுப்பற்று பிரசைகள் குழுத்தலைவர், மட்டக்களப்பு மாவட்டப் பிரசைகள் குழு உறுப்பினர் (1980)
- பழகாமம் “சுவாமி விபுலானந்தர் சிறுவர் நிலையம்” - தலைவர் (1985 - 1990)
- பேராதனைப் பல்கலைக்கழக காலத்தில் பிரபல எழுத்தாளர் அன்ரன் செக்கோ அவர்களால் எழுதப்பெற்ற “The Bear” எனும் ஓரங்க நாடகத்தை “கரடி” என மொழிபெயர்த்தார்.
- வீரகேசரி, தினகரன், சந்திரன் வார இதழ்களில் கட்டுரைகள் எழுதினார்.
- கனடாவில் “உதயன்”, “செந்தாமரை”, “முழக்கம்” ஆகிய பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் பிரசுரமாயின.

- கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திலே பட்டப்பின் படிப்பான கல்வி டிப்ளோமா நெறியினைப் பின்பற்றிய 1975 - 76 காலப்பகுதியில் “விபுலானந்த அடிகளாரின் கல்விச் சிந்தனைகள்” எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார்.
- “விபுலானந்த அடிகளாரின் வாழ்வும் வளமும்” நூல் (1994)
- கட்டுரைகள் எழுதிவந்த வித்துவான் செபரெத்தினம் அவர்களுக்குச் சிறுகதைகள் எழுதத் தூண்டிய எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை அவர்கள். வித்துவான் க.செ. அவர்களின் முதலாவது சிறுகதை “தாய்மை” 13.05.1962 வீரகேசரி ஞாயிறு இதழில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து தினகரன், சுதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் சிறுகதைகள் எழுதினார். கனடாவில் “உதயன்”, “செந்தாமரை”, “தமிழர் செந்தாமரை”, “முழுக்கம்” ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.
- “ஓர் தாயின் வயிற்றில் பிறந்தோர்” எனும் சிறுகதை உதயன் பத்திரிகையின் இரண்டாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி 1998 இல் நடாத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் முதலாம் பரிசுக்குரிய தங்கப்பதக்கத்தினைப் பெற்றது.
- “உதயன்” பத்திரிகையின் மூன்றாவது நிறைவையொட்டி 1999 இல் நடாத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் “தமிழன் என்றொரு கிளமுண்டு” எனும் சிறுகதை நான்காவது பரிசுக்குரிய தங்கப்பதக்கத்தைப் பெற்றது.
- “காலத்தினாற் செய்த உதவி” எனும் சிறுகதை “தமிழர் செந்தாமரை” பத்திரிகையின் மூன்றாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி 1999 இல் நடாத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் பாராட்டுப் பெற்று பணப் பரிசும் பெற்றது.
- 1962ம் ஆண்டிலிருந்து இவரால் எழுதப்பெற்ற சிறுகதைகள் பதினாறைத் தெரிந்தெடுத்து “நயனங்கள் பேசுகின்றன” எனும் தலைப்பிலான சிறுகதைத் தொகுப்பினை மணி மேகலைப் பிரசுரம் 2002 இல் வெளியிட்டது.
- இலண்டன் “முனிம்” பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவினை முன்னிட்டு நடாத்தப் பெற்ற உலகளாவிய சிறுகதைப் போட்டியில்

“அடைப்புக்குறி” சிறுகதை முதலாம் இடத்தைப் பெற்று இலங்கைப் பணம் ரூபா 50,000/- தைப் பரிசாகப் பெற்றது.

- “கண்ணாறு” சிறுகதை இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி, கலாசார அலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு 1994 இல் வெளியிட்ட “பரிசுக்கதைகள்” தொகுப்பு நூலில் முதலாவது சிறுகதையாக இடம் பெற்றது.
- “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்” நூல் (2002 - மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
- “தமிழ்நாடும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோரும்” நூல் (2005 - மணிமேகலைப் பிரசுரம்)
- “கவிஞர் கந்தவனத்தின் கவிதைவளம்” நூல் (2005 காந்தளகம், சென்னை)
- “வாழையடி வாழை” நூல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்”, “தமிழ்நாடும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோரும்” ஆகிய நூல்கள் யாழ் மற்றும் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் உசாத்துணை நூல்களாக ஏற்கப்பட்டுள்ளன.

பெற்ற பட்டங்கள், பாராட்டுக்கள்

- இலங்கை கலைக்கழக தமிழ் நாடகக் குழு 1967 இல் நடாத்திய ஓரங்க நாடக எழுத்துப் போட்டியில் பணப்பரிசும் பாராட்டுச் சான்றிதழும் கிடைத்தன.
- “தமிழ்ஒளி” - இலங்கை இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு (1993)
- கௌரவ இலக்கிய முதுமாணிப்பட்டம் - கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் (2004)
- கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவில் (20.12.2003) பாராட்டி நிறைகுடக் கேடயம் வழங்கப்பட்டது.

- கனடாவில் செயற்படும் தமிழர் தகவல் (மாதாந்த தகவல் மஞ்சரி) அமைப்பின் பதினைந்தாவது விருது வழங்கும் வைபவத்தில் (12.02.2006) தங்கப்பதக்கமும், தமிழர் தகவல் விருதும் வழங்கப்பட்டன.
- இவரின் எழுபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவினை கனடா எழுத்தாளர் இணையம் பெரு விழா எடுத்தும் விழாமலர் வெளியிட்டும் சிறப்புச் செய்தது (08.04.2006)
- கனடாவில் இயங்கிவரும் ஆர்.ஆர்.கிறியேசன் (R.R. Creation) அமைப்பு 2006ம் ஆண்டுக்கான நாடகப் பெருவிழாவில் (11.11.2006) பாராட்டித் தங்கப்பதக்கம் வழங்கிக் கௌரவித்தது.
- 2003 இல் நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்திலே நடைபெற்ற ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் மகாநாட்டில் “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்” நூலுக்கு நிதிப் பரிசிலும் சான்றிதழும் வழங்கப்பட்டன.

அன்மையில் இலங்கை வந்து தன் பிறந்த மண்ணில் முத்துவிழாவைக் கொண்டாடிய வித்துவான் க.செ. அவர்கள் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தைப் புனரமைத்து மீள அங்குராப்பணம் செய்துவைக்கும் முயற்சியில் இந்த வயதிலும் இளைஞனைப்போல் கறுகறுப்பாக இயங்கி வருகின்றார். தான் மீண்டும் கனடாவுக்குத் திரும்ப முன்பு மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆரம்ப நிகழ்வினை நடாத்தி விட்டுச் செல்ல ஓய்வின்றி உழைத்தவரும் வித்துவான் க.செபரெத்தினம் அவர்கள் நூறாண்டு காலம் வாழச் “செங்கதிர்” வாழ்த்துகின்றது.

:செங்கதிரோன்:

	<p>குரல் - 5, கிசை - 13</p>	<p>‘ஓசை’: 2010 கார்த்திகை (கவிதைச் சிற்றிதழ்)</p>
	<p>ஆசிரியர் : மூதூர் முகைதீன்</p>	
	<p>வெளியீடு : மூதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம், நொக்கஸ் வீதி, மூதூர் - 05.</p>	
	<p>விலை : 30/-</p>	
<p>மனித நேயம் மண்ணில் மலர ஒலிக்கும் ஓசை</p>		

வித்துவான் செபரெத்தினம் அவர்களுடன் ஓர் நேர்காணல்.

நேர்கண்டவர் : அன்பழகன் குருல்

துணையாசிரியர் “செங்கதிர்”

- இலக்கிய ஈடுபாடு ஏற்பட்ட ஆரம்ப காலங்களை நினைவு கூர முடியுமா?

மாணவனாக இருக்கும் போது கட்டுரைகள் எழுதுதலுடன் ஆரம்பித்து ஆசிரியரான போது ஆன்மீகக் கட்டுரைகளை எழுதினேன். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் கற்கை நெறியின் போது அங்கு வெளிவந்த “இளங்கதிர்” எனும் சஞ்சிகைக்கு “The bear” எனும் ஓரங்க நாடகத்தை தமிழாக்கம் செய்து பிரசுரித்ததுடன் எனது எழுத்துப்பணி தொடங்கியது எனலாம். தொடர்ந்து இலக்கியக் கட்டுரைகள், சிறுகதை எழுதினேன். என்னை ஊக்கப் படுத்தியவர் எஸ்.பொ. ஆவார்.

- உங்கள் முதல் நூலாக்கம் எது?

1962 ல் “வாழையடி வாழை” எனும் நூல் எனது முதல் நூலாகும். இந்நூல் அக்காலத்தில் உயிரோடிருந்த புலவர்மணி பெரியதம்பிப் பிள்ளை பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரின் ஒப்பீட்டு வாழ்க்கைக் குறிப்பாகும். வடக்கையும் கிழக்கையும் இணைத்து உயிரோடிருந்த இருவரை ஆய்வு செய்ததால் இந்நூல் மதிப்புப் பெற்றது.

- சீலகாலம் கழித்து “விபுலாநந்த அடிகளின் வாழ்வும் வளமும்” எனும் நூல் எழுதப்பட்டதாக அறிக்கின்றேன். அதுபற்றிக் கூறலாமா?

ஆம்! ஆசிரியப் பணி காரணமாக சிறிது காலம் எழுதவில்லை. பின் ஓய்வு பெற்றபின் இந் நூலை எழுதினேன். உண்மையில் எனது கல்வியியல் டிப்ளோமா ஆய்வுக்காக 1983/1984 காலப்பகுதியில் உருவான இவ் ஆய்வை 1994 இல் நூலாக வெளியிட முடிந்தது. இந் நூல் விபுலானந்த அடிகளாரின் முழுமையான கல்விப்பணி பற்றிய ஆய்வாகும்.

- புலம் பெயர்ந்து கனடா சென்றபின் உங்களது இலக்கியப் பணியின் தொடர்ச்சி பற்றிக் கூறங்கள்.

எனது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 2002 ஆம் ஆண்டில் “நயனங்கள் பேசுகின்றன” எனும் சிறுகதைத் தொகுதியை மணிமேகலை பிரசுரத்தின் மூலம் வெளியிட்டேன். இது பதினாறு கதைகளின் தொகுப்பு. இந் நூல் “உதயன்” பத்திரிகையின் முதற் பரிசும், பதக்கமும் பெற்றுத் தந்தது.

தொடர்ந்து “புதினம்” பத்திரிகையின் போட்டியில் சிறுகதையில் முதற் பரிசு (ரூபா 50,000/-) பெற்றேன். “அடைபூக்குறி” எனும் சிறுகதை தொகுப்பாகவும் வெளிவந்தது. இவ் அனுபவங்கள் என்னைச் சிறுகதை எழுதத் தூண்டியது.

- ஈழத்தின் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பற்றி ஆய்வுகளையும் நீங்கள் செய்துள்ளதாக அறிய முடிகின்றதே.

ஆம்! 2002 இல் “ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்” எனும் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டேன். 16 புலவர்களைக் கொண்டது இரு நூல்.

தொடர்ந்து 2005 இல் “தமிழ் நாடும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோரும்” எனும் நூலை எழுதினேன். இந்நூல் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்து பணியாற்றிய ஈழத்துச் சான்றோர் 24 பேர் பற்றிய ஆய்வாகும்.

2005 இல் “கவிஞர் கந்தவனத்தின் கவிதை வளம்” எனும் ஆய்வு நூலையும் வெளியிட வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

- உங்களது வாழ்க்கையையும் நூலாக்கியுள்ளீர்கள் அல்லவா?

ஆம். எனது வாழ்க்கையைத் தொகுத்து “நீனைவில் நிறைந்தவைகள்” எனும் நூலாக 2009ல் வெளியிட்டேன். என்னோடு தொடர்புடைய எழுத்தாளர்கள் இலங்கை, கனடா, இங்கிலாந்து, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளின் பலரைப் பற்றியும் எழுதியுள்ளேன்.

- தற்போது இலங்கைக்கு வந்தபோது நூலொன்றை வெளியிட்டுள்ளீர்களே. அது பற்றிக் கூறவீர்களா?

“உள்ளக்கமலம்” எனும் கட்டுரைத் தொகுப்பை 22.10.2010 அன்று வெளியிட்டேன். இக் கட்டுரைத் தொகுப்பைப் பலருக்கும் பயன்படும் வகையில் எழுதியுள்ளேன்.

- உங்களது இலக்கியப் பணியைப் பாராட்டி கீழ்க்குப் பல்கலைக்கழகம் தங்களுக்கு முதுமாணிப் பட்டம் வழங்கியுள்ளார்கள். அது பற்றி உங்கள் கருத்து என்ன?

எனக்கும் இன்னும் இருவருக்கும் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்குவதாகத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்ததாம். இச் செய்தி பத்திரிகைகளிலும் வானொலிகளிலும் வெளியிடப்பட்டது. பலரும் அறிந்து என்னை வாழ்த்தினர். தாமதமான அழைப்பின் பின் எனக்கு முதுமாணி (MA) பட்டம் வழங்கப்பட்டது. சிலர் எனக்கு கலாநிதிப் பட்டம் வழங்குவதை

ஏற்கவில்லை என அறிந்தேன். முதுமாணிப் பட்டம் இணைந்து கற்பவர்களுக்குத்தான் வழங்கப்படுவது வழமை. இப்பட்டம் எனது ஒப்புதல் பெறாமல் வழங்கப்பட்டது.

- புலம் பெயர்ந்த மீன் அங்கிருந்து பல பணிகளைச் செய்திருக்கலாம். அவ்வாறு குறியிடத்தக்க ஏதாவது உண்டா?

ஆம். சிறுகதைகள் கட்டுரைகள் எழுதியதுடன் அங்குள்ள எழுத்தாளர் அமைப்புக்களில் இணைந்து பணியாற்றியுள்ளேன். குறிப்பாக கனடிய தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின் உறுப்பினராக செயற்படுகிறேன்.

கிழக்கு மண்ணின் “புகழ் பூத்த மனிதர்கள் பாகம் II” எனும் நூலை 2005 இல் செல்வராஜகோபால் அவர்கள் வெளியிட தொகுப்பு முயற்சியில் முழுமையாக ஈடுபட்டவன் நான்தான். இது 142 புலவர்களைப் பற்றிய தொகுப்பு ஆகும்.

- நீங்கள் பெற்ற விருதுகள் பற்றி கூற முடியுமா?

1993 இல் இலங்கை இந்து கலாசார அமைச்சு “தமிழ் ஓளி” எனும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

2006 இல் கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் எனது 75ம் அகவையை விமர்சிகையாக நடாத்தி “வித்துவ ரத்தினம்” எனும் மலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டனர்.

- உங்களது நூல்களில் உங்களுக்கு பெருமை சேர்த்த நூலாக எதனைக் கருதுகின்றீர்கள்.

“வாழையடி வாழை” எனும் நூல் முக்கியமானது. இந்திய / யாழ் பல்கலைக் கழகங்களில் மீள் பதிப்புச் செய்து உசாத்துணையாக உள்ளது.

- புலம் பெயர்ந்து திரும்ப வந்து பார்க்கும்போது மட்டக்களப்பு பிரதேச கலை இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி என்ன கூறலாம்.

பல துறை வளர்ச்சியைக் காணமுடிகின்றது. குறிப்பாக முதிர்ச்சியையும் கனதியையும் கொண்ட சஞ்சிகைகளைக் காண முடிகின்றது. அந்த நாட்களில் இவ்வாறு இல்லை. குறிப்பாக “செங்கதிர்” சிறப்பாக வருகின்றது. இது நிலைத்து நிற்கும் என்பது உறுதி.

மட்டக்களப்பு பிரதேச கல்வி வளர்ச்சி சிறப்பாக உள்ளது.

- இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அல்லது இலக்கியச் செயற்பாட்டுக்காக நீங்கள் சொல்லக் கூடியது யாது?

எமது மரபின் பெரியாரைக் கௌரவிக்கும் நிலை உருவாக வேண்டும். இலக்கிய ரீதியாக ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவ வேண்டும். எழுத்தாளர்கள் போட்டியின்றிச் செயற்பட வேண்டும். அவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும். கண்டனங்கள் நல்லது. நாகரீகத்தோடு கண்டனங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டும். சமுதாயத்தை மையப்படுத்தி பண்பாட்டைப் பாதுகாத்து கல்வியை வளர்த்து சமுதாயத்தைப் பாதுகாப்போம். மரபுகளைப் பேணிக்காப்போம்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011

முதலாவது சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு 2011 ஜனவரி 6, 7, 8, 9ம் திகதிகளில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெறவுள்ளது.

தொடர்பு : சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்,
3B, 46வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 07.
இலங்கை.

தொலைபேசி : +94 112586013, + 94 777306506

மின்னஞ்சல் : editor@gnanam.info

இணையம் : www.tamilwriters.org

எனக்குப் பிடித்த என் கதை

ஈழத்து முத்த சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குப் பிடித்த தாங்கள் எழுதிய கதைகளை இங்கே தருகிறார்கள்.

யோகா யோகேந்திரன் அவர்கள் கிழக்கிலங்கை அம்பாறை மாவட்டத்தில் திருக்கோவிலைச் சேர்ந்தவர். தனது 12வது வயதிலிருந்து எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட்டுவரும் இவர் ஈழத்தின் முத்த பெண் படைப்பாளிகளில் ஒருவர். சிறுகதைக்கான பல பரிசுகளைப் பெற்றவர். “கின்னார்க்கு கின்னாவிரன்று” (சிறுகதைத் தொகுதி); “வாருங்கள் கதை படிப்போம்” (சிறுவர் கதைத் தொகுதி); “மணிக் கவிதைகள்” (சிறுவர் பாடல் தொகுதி); “அவள் காத்திருக்கிறாள்” (சிறுகதைத்

தொகுதி); “புலமைக்கதம்பம்” (5ம் தர மாணவர்களுக்கான புலமைப்பரிசில் வழிகாட்டி) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியர்).

• பாதையில் நடக்கையில் பஸ்ஸில் செல்கையில், ரயிலில் பயணிக்கையில் கண்களால் காணுகின்ற சம்பவங்கள், மனசைத் தொடும் நிகழ்வுகள் கதைக்கான கருவை மின்னலாய்த் தோற்றுவிக்க, இரவில் நெடுநேரம் வரை தூக்கம் மறந்து கையெழுத்துப் பிரதிகளாய் கருவுக்கு உருவம் கொடுத்து அவற்றைப் பொக்கிஷமாய்ப் பேணி அவ்வப்போது பத்திரிகைகளுக்கு அனுப்பி அவை பிரசுரமாகும் போது ஆத்ம திருப்தியடைந்து.. பாராட்டுக்கள் பரிசில்கள் கிடைக்கும்போது மகிழ்வுற்று... எழுத்தே மூச்சாய்.. எழுதுவதே சுகானுபவமாய் இருந்த உச்சமான காலகட்டம் அது. 1978ன் இறுதிப்பகுதி.

திடீரென எல்லாவற்றையும் போட்டது போட்டபடி விட்டு விட்டு எழுத்திற்கும் எனக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லாத மாதிரி இருந்து விட்டேன். ஒன்றல்ல இரண்டல்ல, இருபது ஆண்டுகள்! இரண்டு தசாப்தங்கள்! அறிந்தவர்கள் தெரிந்தவர்கள் எழுதுமாறு வற்புறுத்தினர். ஆனால் நான் எழுதவில்லை. அதாவது என்னால் எழுத முடியவில்லை. அதாவது 1998 வரை.

காலம் என்கின்ற அற்புதமான மருந்து என் மனசை படிப்படியாக குணப்படுத்தியது போலும்! “இன விவகார பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சினால் சிறுகதைப் போட்டியொன்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். கட்டாயம் கலந்து கொள்ளுங்கள்” என சிலர் கூறினார்கள்.

திரௌ எழுதும் “மூட” வரவில்லை. ஏற்கனவே பல வருடங்களுக்கு முன்னர் எழுதிக் கிடந்த கையெழுத்துப் பிரதியொன்றைத் தூசுதட்டி பிரதி எடுத்து அனுப்பினேன்.

சில வாரங்களில் அக்கதை பரிசுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக அமைச்சிலிருந்து தந்தி கொடுத்திருந்தார்கள். அக்கதைதான் இந்த “ஸ்வர்ண மால்”. அகில இலங்கை ரீதியில் 5ம் இடம் தான் அக் கதைக்கு கிடைத்தது. ஆயினும் முதலிடம் பெற்றது போல நான் மகிழ்வடைந்தேன். இருபதாண்டு கால மௌனம் என் எழுத்தை ஊனமாக்கி விடவில்லையென்பது பெரிய விடயமல்லவா?

அதன்பின் உற்சாகமாக எழுதத் தொடங்கினேன். சர்வதேச ரீதியில் 3 தடவைகள் முதற் பரிசுகள், தேசிய ரீதியில், பிரதேச ரீதியில் பல பரிசுகள். என்னால் எழுதப்பட்ட மற்றுமொரு சிறுகதை திரைப்படத் தயாரிப்புக்காகக் கேட்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும் இந்த ஸ்வர்ணமாலியே எனக்கு மிகவும் பிடித்த கதை. எனது மௌனத்தைக் கலைத்து எனது இரண்டாம் கட்ட எழுத்தின் வெற்றிகளுக்கு கால்கோளாக இருந்த கதை என்கின்ற மானசீகமான நன்றியுணர்வோ என்னமோ?

இந்தக் கதை பிரசுரமான எனது சிறுகதைத் தொகுப்பு ஒன்றிற்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய கல்கண்டு ஆசிரியர் திரு. லேனா தமிழ்வாணன் தனது வாழ்த்துரையில் “இருபது வருடங்களின் பின் ஸ்வர்ணமாலியை காணப்போகும் சிவாவின் உணர்விற்குள் விக்கிரமதித்தனாய் கூடு விட்டு கூடு பாய்ந்து பார்த்தேன். அடடா எத்தனை பரவசம்! .:பிளாஸ் பேக்காய் கதையை விளக்கியிருக்கும் உத்தி கதைக்கு வலுச் சேர்க்கிறது. மாணவர்களுக்குப் பொறுப்புக் கொடுத்தால் எப்படித் தூய்மைத்தன்மைக்கு உயர்வார்கள் என்பதை விளக்கும் உன்னதக் கதை இது” என்கிறார்.

மேலும், இந்தக் கதையின் நாயகி எமது சமுதாயத்தில் எங்கோ ஒரு பகுதியில் நடமாடும் ஒருத்தி என்பதால் கதையின் வலிமைக்கும் ஜீவனுக்கும் காரணமாக இருக்கலாம் என்பதுவும் எனக்கு இக்கதை பிடிக்க இன்னுமொரு காரணம்.

எனக்குப் பிடித்த என் கதை வாசகர்களுக்கும் பிடிக்குமென நம்புகிறேன்.

:யோகா யோகேந்திரன்:

“ஸ்வர்ணமாலி”

[யோகா : யோகேந்திரன்]

கொழும்பு கோட்டை யிலிருந்து மட்டக்களப்புக்குப் புறப்பட்டு ஏனோ தானோ என்று ஓடிக்கொண்டிருந்த இரவு நேர ரயில் ஏதோ ஒரு ரயில் நிலையத்தில் தரித்து நின்றது.

வெளியே தலையை நீட்டி எட்டிப் பார்த்தேன். “ராகம” ரயில் தரிப்பிடம் அது! பயணிகள் சிலர் அவசர அவசரமாக இறங்கினார்கள். சிலர் அதே அவசரத்தோடு ஏறினார்கள்.

ரயில் நிலையத்திற்குரிய ஆரவாரம் கலகலப்பு எதுவுமே இல்லை. உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் வழியனுப்ப வரும் கூட்டமோ வருபவர்களை வரவேற்க அலைமோதும் கும்பலோ இல்லை. அதெல்லாம் எழுபதுகளோடு முடிந்துபோன சமாச்சாரங்களாகி விட்டன.

ஏதோ யந்திரத்தனமாக, வாடிய முகங்களுடன் பீதி நிறைந்த கண்களுடன், எதையோ பறிகொடுத்தவர்கள் போல பயணிகள்! எதையோ நினைத்துப் பயந்தவர்கள் போல அவர்களது முக பாவம்!

முன்னைய காலங்களின் ரயில் பயணங்களின் கலகலப்பே தனி! ரயிலுக்குள் ஆட்டங்களென்ன பாட்டுக் கச்சேரிகள் என்ன? சீட்டுக்கட்டுகள் படும் பாடுகளென்ன? சுற்றியிருப்

பவர்களுடன் கட்டுச் சோற்றைப் பங்கிட்டு பல இன சமையல் சுவைகளை ரசித் துண்ணும் சந்தோஷங்களென்ன? அப்பப்பா....! அந்த நாளைய ரயில் பயணமே ஒரு உல்லாசப் பயணம் தான்!

இப்போ எதிரே இருப்பவர்கள் எதிரிகளாக பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் பகைவர்களாக நம்மை அவர்கள் பார்ப்பதும் நாம் அவர்களைப் பார்ப்பதும் .... கொடுமை!

நான் அன்மைக்கால ரயில் பயணங்களின் கசப்பான அனுபவங்களால் மனம் நொந்து போனவன். இப்போதெல்லாம் பக்கத்தில் இருப்போமென்றோ பழகவேண்டுமென்றோ எதிர்பார்ப்புக்கள் எதுவுமில்லை. அதனால் ஓர் ஆங்கில நாவலை கையில் வைத்து வாசித்தபடி ஒரு மூலையில் உட்கார்ந்து விடுவேன். ஆங்கில நாவலையே கட்டாயம் வாசிப்பது ஒரு பாதுகாப்புக் கருதித்தான். எந்த இனத்தவன் என இலகுவில் அடையாளம் தெரியாது இல்லையா?

“கெக்கிராவை” என்னும் இடத்தில் ரயில் நின்றது. பலர் இறங்கினர், பலர் ஏறினர். அப்போது என் இருக்கையைக் கடந்து ஒரு குடும்பம் போனது. கணவனும் மனைவியும் மகளு மாக

இருக்கலாம். முன்னே கணவனும் அடுத்து மகளும் கடைசியாக மனைவியும் என்னைக் கடந்தனர்.

கடைசியாகப் போன பெண் தற்செயலாகத் திரும்பிப் பார்த்த தும் ஏதோ பொறி தட்டியவளாக என்னிடம் வந்து “நீங்க... நீங்க நம்ம சிவாண்ணா தானே? என்று திணறினாள்.

எனக்கு எதுவுமே புரிய வில்லை. ஆயினும் ஏதோ பரிச்சயமான குரலும் முகமுமாக இருக்கே என நினைத்தவனாக “நான் சிவாதான் நீங்க...?” மிறு விழுங்கினேன் நான்.

அவள் என் கரங்களிரண்டையும் பிடித்துக் கொண்டு “நான்.... நான்... என்னைத் தெரியல்லையா சிவாண்ணா? நான் ஸ்வர்ணமாலி. உங்க தங்கச்சியாழ்ப்பாணம். கோப்பாய்..” சொல்லும் போதே கண்கள் குளமாகி, “சிவாண்ணா நீங்க எங்க இருக்கீங்க? உங்க குடும்பம் எங்க. எல்லாம் சொல்லுங்க சிவாண்ணா. உங்களைக் காணக் கிடைக்கும் என்று கனவில கூட நான் நினைக்கல சிவாண்ணா” புலம்பினாள் அவள்.

ரயிலுக்குள் இருப்பவர்கள் வேடிக்கை பார்க்கிறார்கள் என்ற எண்ணமோ அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்ற நினைப்போ இன்றி அவள் ஏதோவெல் லாம் கூறினாள்.

இதற்குள் இவளது கணவனும்

மகளும் திரும்பி வந்தனர். இவளைத்தேடி! “பாத்தீங்களா நம்ம சிவாண்ணா?” என்று என்னைக் காட்டினாள்.

நான் எழுந்து அவனை நெருங்க அவனும் விரைந்து என்னை நெருங்கி கட்டித்தழுவினான். சுற்றி இருந்தவர்கள் ஒரு சினிமாவின் கிளைமாக்ஸ் காட்சியைப் போல் இந் நிகழ்வைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பன்னிரண்டு வயது மதிக்கத்தக்க அவர்களின் மகள் மிரள மிரள விழித்துக் கொண்டு நின்றாள். அவளைப் பிடித்து “இவள் என் மருமகள் தானே?” என்று கேட்டேன்.

“ஓம் பிரதர். இவள் எங்கள் ஒரே மகள். உங்கள் நினைவாக இவளுக்கு “சிவாஜினி” என்று பெயர் வைத்தோம். கூப்பிடுவதும் “சிவா” என்றுதான்” என்றான்.

எனக்குப் புல்லரித்தது. என் மகளுக்கு இந்த ஸ்வர்ண மாலியை நினைத்துக் கொண்டு “ஸ்வர்ணா” எனப் பெயரிட்டுள் ளோம். இத்தனை அன்பு கொண்ட எம்மை இந்த இருபது வருட காலமாக சந்திக்க விடாத சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையினை எண்ணி மனம் வருந்தினேன். எத்தனை பெரிய இழப்பு இது?

சின்னப் பெண் சிவாஜினியை அருகில் இருந்தி வாஞ்சையுடன் அணைத்து விசாரித்தேன். தமிழ் மீடியத்தில் ஏழாம் தரத்தில் படிக்கிறாளாம். கெட்டிக்காரி போலும்! பேச்சில் அறிவுக்கூர்மை பளிச்சிட்டது.

வெற்று நெற்றியும், சீத்தைச் சட்டையும் தமிழே பேசத் தெரியாதவளுமாக நான் முதன் முதலில் சந்தித்த இந்த ஸ்வர்ணமாலி மஞ்சள் பூசிக் குளித்த முகமும் குங்குமப் பொட்டும் பளிச்சிட சேலை உடுத்தி ஒரு சுத்தமான தமிழ்ச்சியாக... எப்படி? அன்பின் சக்தியா? காதலின் மகத்துவமா? புரியவில்லை எனக்கு!

அதுவும் இனங்கள் மதங்களிடையே பேதங்கள் பிளவுகள், நாடு அடுத்த இனத்தவரைச் சந்தேகக் கண் கொண்டு பார்க்கும் காலகட்டம். இது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று?

ரயில் ஒருவாறாக மட்டக்களப்பை வந்து சேர்ந்தது. எல்லோரும் இறங்கினோம். கல்லடியில் அவர்களின் வீட்டு முகவரி பெற்றுக் கொண்டேன். மனைவி பிள்ளைகளுடன் ஓரிரு தினங்களில் வருவதாக வாக்களித்தேன். இரு துருவங்களாகிவிட்ட இனங்களின் விடிவெள்ளியாக என்னெதிரே நின்ற குழந்தை சிவாஜினிக்கு என்கழுத்தில் "எஸ்" பென்டனுடன் கிடந்த சிறிய தங்கச் சங்கிலியை அணிவித்து நெற்றியில் முத்தமிட்டு அழுது கொண்டு நின்ற ஸ்வர்ணமாலிக்கு ஆறுதல் கூறி அவர்களை ஒரு ஆட்டோவில் ஏற்றி கல்லடிக்கு அனுப்பிவிட்ட மனநிறைவுடனும் இனம் புரியாத ஒரு மகிழ்வுடனும் என் வீடு சென்றேன்.

ஸ்வர்ணமாலியையும் அவளது

கணவனையும் நான் சந்தித்ததே ஒரு தனிக்கதை. ஒரு அழகான கவிதை மாதிரி மனசில் இடம்பெற்ற ஒரு நிகழ்வு. அந்த இனிய பெண் ஸ்வர்ணமாலியின் அன்பையும், தைரியத்தையும், பிடிவாதத்தையும் என்னால் மறக்கவே முடியவில்லை. அடிக் கடி அந்தச் சந்திப்புப்பற்றி நான் நினைத்துப் பார்ப்பதுண்டு.

ஆயிரத்து தொளாயிரத்து எழுபத்தேழாம் வருடம் ஜூலை மாதம் யாழ் கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசலையில் நுண்கலைப் பிரிவு மாணவனாகப் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டிருந்தேன். மட்டக்களப்பு நகரப் பகுதியைச் சேர்ந்தவன். சிவானந்தநாதன் என்னும் பெயரைக் கொண்டவன். வீட்டில் பாடசாலையில் நண்பர்கள் மத்தியில் வெறும் "சிவா".

இரண்டாம் தவணைக்கான பரீட்சை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. இன்னும் சில தினங்களில் விடுமுறைக்காக ஊர் செல்ல இருந்த உற்சாக நாட்கள்! யாழ்ப்பாணத்துப் புழுக் கொடியலும் பணங்கட்டியும் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு கைக்குத்தரிசிச் சோறு, அரிசிமா இடியப்பம், நண்டுக்கறி, இறால் பொரியல், கட்டித்தயிர் என்று ஊர்ச் சாப்பாட்டை கற்பனையில் நினைத்துக் கொண்டு நாட்களை நத்தைவேகத்தில் கடத்தும் இனிய காத்திருப்பு நாட்கள்!

மூன்றாம் நாள் பரீட்சை பிற்பகல் நான்கு மணியுடன் நிறைவடைய

இருந்தது. பரீட்சை முடிவடைந்ததும் இன்னும் இரு தினங்களில் வீடு செல்லும் மகிழ்ச்சி எல்லோர் முகங்களிலும்! உற்சாகமாக எழுதிக் கொண்டிருந்தோம். உளவியல் பாடத்தின் முதலாம் பகுதி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்து காலை பத்துமணி இருக்கும். விரிவுரையாளர்களிடம் ஒரு பரபரப்பு காணப்பட்டது. உதவி அதிபர் வந்து மேற்பார்வையாளரிடம் ஏதோ கூறினார். முகங்களில் கலவரம்.

கூழ்நிலையின் வித்தியாசம் புரியாமல் மாணவர்கள் மும்முரமாக எழுதிக் கொண்டிருந்தனர். நிலைமையின் மாற்றமுணர்ந்த சிலர் ஆளை ஆள் பார்த்து முழித்துக் கொண்டிருந்தோம். மாணவன் ஒருவனுக்கோ மாணவி ஒருத்திக்கோ ஏதோ துயரச் செய்தி வந்திருக்கிறதென்றுதான் நான் நினைத்தேன்.

பரீட்சை முடிய பத்து நிமிடங்கள் இருக்கையில் மேற்பார்வையாளரால் நேரம் ஞாபகமூட்டப்பட்டது. “விடைப் பேப்பரை ஒப்படைத்து விட்டு எல்லோரும் உங்கள் இருக்கையில் சிறிது நேரம் உட்காருங்கள்” எனவும் மேற்பார்வையாளர் கேட்டுக் கொண்டார்.

சில நிமிடங்களில் மண்டபத்துள் நுழைந்த அதிபர் “பரீட்சைகள் இத்துடன் ரத்துச் செய்யப்படுகின்றது. விடுதியில் உள்ள தூர இட மாணவிகள் தவிர

ஏனைய அனைத்து மாணவி களும் பகல் பன்னிரண்டு மணிக் குள் உங்கள் உடைமைகளுடன் விடுதியை விட்டு வெளியேற வேண்டும்.. மூன்று மணிக்கு ஊரடங்கு அமுலுக்கு வருகிறது. மாணவர்களுக்கு இங்கு விடுதி வசதி இல்லாத போதும் வெளி மாவட்ட மாணவர்களுக்கு தங்கு வதற்கு ஏற்பாடு செய்து தரமுடியும். அவ்வாறு இடவசதி தேவைப்பட்ட மாணவர்கள் விடுதி மேற்பார்வையாளரைச் சந்தியுங்கள்” என அறிவித்தார்.

செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டதும் பரீட்சை மண்டபம் அல்லோல கல்லோலப்பட்டது. இந்நாட்கள் போல ஊரடங்கு, கலவரம், யுத்தம் என்பன அப்போது எமக்கு பரிச்சயம் இல்லாதால் இனம் புரியாத பீதி ஏற்பட்டது. மாணவிகள் விடுதியை நோக்கி ஓடினர். உள்ளூர் மாணவிகளும் உறவினர்கள் இருந்த வெளியூர் மாணவி களும் தம்மிடமிருந்த பால்மா, சீனி, பிஸ்கட், ஜாம் போன்ற பொருட்களை எங்களுக்கு தந்து விட்டு வெளியேறினர்.

கடைசியில் ஏழு மாணவிகளும் ஐந்து மாணவர்களும் போக இடமில்லாது எஞ்சினோம். மாணவர்கள் ஐவருக்கும் ஒரு வகுப்பறையில் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தனர். மாணவிகள் விடுதியின் ஒரு அறையில் தங்கினார்கள்.

அதிபரது விடுதியும் கலா சாலை வளாகத்தினுள்ளே இருந்தது. அவர் எமக்கு ஆறுதல் கூறி, எம்மை பாதுகாத்து ஊர் செல்லக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் அனுப்பி வைப்பது தன்பொறுப்பு என்றும் யாரும் பயப்பட வேண்டாம் என்றும் கூறினார்.

விடுதியில் தங்கியிருந்த இருநூற்றுப் பத்து மாணவிகளுக்கும் ஒரு வாரகாலத்திற்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள் முதல் நாள்தான் கொள்வனவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதனால் சாப்பாட்டுப் பிரச்சினை இருக்காது என்று தைரியமாக இருந்தோம்.

முன்று தினங்கள் இருண்ட தினங்களாகக் கழிந்தன. வெளியே என்ன நடக்கிறதென்றே தெரியாது. அவ்வப்போது உறுமிச் செல்லும் இராணுவ வாகனங்களின் சத்தத்தைத் தவிர எங்கும் மயான அமைதி. எமக்கு வீட்டுக் கவலை வாட்டியது. பெற்றோர் எம்மை நினைத்துக் கவலைப் படுவார்களே என்ற பயம் வேறு! உடனடியாகத் தகவல் அனுப்பவும் வழி இல்லை. என்ன செய்வ தென்றும் புரியவில்லை. நிலைமை சீராகுமா என்றும் தெரியவில்லை. மாணவிகள் சிலர் சதா அழுது கொண்டிருப்பார்கள்.

இந்நிலையில் யாழ் செயலகத்திலிருந்து அதிபருக்கு ஒரு செய்தி வந்தது. கலாசாலையை அகதி முகாமாக

உபயோகிக்க வேண்டியிருப்பதால் ஏற்ற ஒழுங்குகளைச் செய்யும் படியும் வவுனியாவிலிருந்து முந்நூறு அகதிகள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தெரிவித்தது அத்தகவல்.

அதிபர் எங்கள் பன்னிரு வரையும் அழைத்து செயலகத்துச் செய்தி பற்றிய விபரம் கூறினார். அத்துடன் “மகத்தான சமூகப்பணி” ஒன்றைச் செய்ய நீங்கள் இறைவனால் பணிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். வீடு வாசல்களை விட்டு, உடைமைகளை இழந்து, உடலாலும் மனசாலும் வேதனைப்பட்டு வருபவர்கள் இந்த மக்கள். இவர்களை அன்புடனும் பொறுப்புடனும் பராமரிக்கும் உன்னதமான பணியை உங்களிடம் ஒப்படைக்க நினைக்கிறேன். என்ன சொல்கிறீர்கள்?” அதிபர் உருக்கமாக எம்மிடம் வேண்டினார். இயல்பாகவே கருணையுள்ளமும் அன்பும் கொண்ட அவரது வேண்டுகோள் உணர்வு மயமானதாயிருந்தது.

எல்லோரும் ஏகோபித்து அவரது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டோம். இதுவரை “அகதி” என்ற சொல்லை அறிந்திருந்த போதும் “அகதி”, “அகதி முகாம்” என்பன எமக்கு புதியனவாகவே இருந்தது.

அன்று மாலை குடும்பங்களாகவும், தனியாட்களாகவும் சிறியவர்களாகவும், பெரியவர்களாகவும் அடிகாயங்களுடனும்

வெட்டுக்காயங்களுடனும் ஐந்து பஸ்களில் அகதிகளைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்.

இறந்தவர்களைப் புதைத்து விட்டும் பாரதூரமான காயங்கள் உள்ளோரை வைத்தியசாலையில் சேர்த்து விட்டும் தங்களை இங்கே கொண்டு வந்ததாக வந்தவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இவர்களது சோகக்கதைகள் எம்மை கவலை கொள்ளச் செய்தன. குடும்ப உறவுகளை இழந்தோர் அழுதபடி காணப்பட்டனர்.

எமக்கு ஏற்கனவே வேலைகள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. விபரங்கள் சேகரித்தல், மருந்து கட்டுதல், உணவு பரிமாறுதல், சின்னவர்களைச் சேர்த்து கதைகள் பால்கள் சொல்லிக் கொடுத்தல், கிராமத்து மக்கள் கொண்டுவந்து தரும் நிவாரணப் பொருட்களைப் பொறுப்பேற்றல், அகதிகளுக்கு ஏற்ற வகையில் பிரித்துக் கொடுத்தல் என்று ஏகப்பட்ட வேலைகள்!

குடும்ப ரீதியான தகவல்களைப் பெற்று ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டுமென்பதே எனக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணி. எனக்கும் எழுத்துத் துறை சற்று ஆர்வமுள்ளதால் மகிழ்வோடு அப்பணியை ஏற்றுக் கொண்டேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான் நடராஜனைப் பற்றி அறிய முடிந்தது. அவன் யாருடனும் சேராமல் தனியாகப் போய் எங்காவது

இருப்பானென்றும் எந்நேரமும் கவலையோடு காணப்படுவானென்றும் அவனைப் பற்றி யாருக்கும் எதுவும் தெரியாதென்றும் பலரும் கூறினர்.

எனக்கு அவனைப் பற்றிய விபரங்கள் தேவையாக இருந்த போதும் ஒரு ஆர்வமும் ஏற்பட்டது. அவனைத் தேடினேன். கலாசாலையின் வாயிற்புறமாக கருங்காலி மரமொன்றைச் சுற்றி வட்ட வடிவில் கட்டப்பட்டிருந்த சீமேந்திக் கட்டில் ஒரு கையைத் தலைக்குக் கீழும் மறுகையை நெற்றியின் மேலும் வைத்தபடி மல்லாந்து படுத்திருந்தான் நடராஜன். மெல்ல அருகில் போனேன். இரு கண்களும் மேல் நோக்கி இருக்க தாரை தாரை யாகக் கண்ணீர்!

“நடராஜன்” என்றேன் மெல்ல. திடுக்கிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்து கண்களைத் துடைத்தான். “ஏன் நடராஜன் அழுகிறாய்? என்ன பிரச்சினை உனக்கு?” அன்போடு விசாரித்தேன்.

“ஒன்றுமில்லை பிரதர்” என்றான் நிலத்தைப் பார்த்தபடி.

“ஒன்றுமில்லாமலா இந்த அழுகை அழுகிறாய்? இப்படி உனக்குள் குமுறிக் கொண்டு இருப்பதை விட மற்றவர்களிடம் மனம் விட்டுப் பேசினால் மனச் சமை குறையுமல்லவா? என்னால் உனக்கு உதவ முடிந்தாலும் உதவுவேன்” என்றேன்.

நெற்றியை விரல்களால்

தாங்கியபடி மௌனமாக இருந்தான். அவனின் மனதில் உள்ள விடயங்களை என்னிடம் கூறினால் அதன் தூய்மை கெட்டு விடுமோ என யோசிப்பது போலிருந்தது அவனது முகபாவம்.

“சரி நடராஜன். என்னிடம் நீ எதுவும் கூறவேண்டாம். உன் அந்தரங்கங்களை என்னிடம் கூறக்கேட்பது என் தப்புத்தான்” எனக் கூறியபடி போகத் திரும்பினேன்.

எட்டி என் கையைப் பிடித்தான். அப்போது அவன் என்னைப் பார்த்தபார்வை அந்தக் கண்கள் வெளிப்படுத்திய சோகம் இன்னும் என் கண்களுக்குள்ளே! அவன் கையைப் பற்றியதும் நானும் அவனருகில் உட்கார்ந்தேன்.

பேச ஆரம்பித்தான். “ஸ்வர்ணமாலி” பெயரைப் போலவே அழகானவள். இனிய பதினாறு வயதுக்குச் சொந்த மானவள். வவுனியா சிங்களப் பாடசாலையொன்றின் அதிபரின் ஒரே மகள். தாயும் அப்பாடசாலையின் ஆசிரியை. கெக்கிராவை என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சிங்களப் பெண். உயர்தரம் படிக்கும் கெட்டிக்கார மாணவி.

நடராஜன் யாழ்ப்பாணவாசி. கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரணதரம் சித்திபெற்றவன். உயர்தரம் கற்க வசதியில்லாததால் வவுனியாவில் ஒரு சிங்கள முதலாளியின் கையில் எடுபடியாளாக

வேலை செய்பவன். தாய், தந்தையை இழந்தவன். உறவு என்று சொல்ல ஒரு அக்கா குடும்பம் யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கிறது. பொங்கல், தீபாவளி போன்ற சமயங்களில் ஊர்போய் வருவான்.

ஸ்வர்ணமாலி இவனது கடையைக் கடந்துதான் பாடசாலை போவான். சிலவேளை கடையில் ஏதும் பொருட்கள் வாங்குவான். நாளாவட்டத்தில் அவளது போக்கில் சிறிது மாற்றம் தெரிய ஆரம்பித்தது.

ஒரு தரம் ஊர்போய் திரும்பியிருந்தான். கடைக்கு வந்தவள் “ஓயா நத்துவ ஹரி பாலுய” என்றாள். அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை. ஆனால் இவள் போகின்ற போக்கு சரியில்லை என்று அவனுக்குப் புரிந்தது. தான் இல்லாமல் போனது அவளுக்கு வெறுமையாக இருந்ததென் கிறாள்.

சில தினங்களின் பின் அவளது தம்பி ஒரு கடிதம் கொண்டுவந்து அவனிடம் கொடுத்தான். அவள் தன் மனசை அப்படியே கொட்டியிருந்தாள். அவளுக்கு தமிழ் எழுதவோ வாசிக்கவோ தெரியாது. யாரோ தமிழ்ப் பெண்ணைக் கொண்டு எழுதியிருப்பாள் போலும்.

மறுநாள் அவளைச் சந்தித்து இந்த எண்ணத்தை விட்டுவிட்டு படிப்பில் கவனம் செலுத்துமாறு கூறித் தன் ஏழ்மைத் தன்மையை விளக்கி அனுப்பினான். எல்லாம் கேட்டு விட்டு எதுவும் பேசாமல்

போனவளிடமிருந்து மறுநாள் ஒரு கடிதம்!

அவன் புத்திமதி கூறியதால் அவன் மீது மேலும் அன்பும் மதிப்பும் கூடி விட்டதாகவும் “யார் என்ன சொன்னாலும் என் வாழ்வு உன்னோடுதான்” என்கின்ற மாதிரியும் எழுதியிருந்தாள்.

அவளது அன்பும் பிடிவாதமும் அவளது மனசையும் சலனப்படுத்தியது. மெல்ல மெல்ல அவள் மேல் அவனும் அன்பு செலுத்த ஆரம்பித்தான்.

அரசல் புரசலாக இச்செய்தி அவளது பெற்றோரின் காதுகளுக்கு எட்டவே வீட்டில் குழப்பம். மறுநாள் காலை பாடசாலைச் சீருடையுடன் அவனிடம் வந்து இனி வீட்டில் இருக்க முடியா தென்றும் தன்னை எங்காவது கூட்டிச் செல்லுமாறும் சொல்லி அழுதாள்.

அவன் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்தான். அவள் கேட்பதாக இல்லை. தன்னைக் கூட்டிச் செல்லாவிட்டால் தற் கொலை செய்து கொள்ளப் போவதாகச் சொன்னாள். கடை சியில் அவளை அழைத்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் செல்லும் வழியில் கிளிநொச்சியில் வைத்து பொலிசாரால் இருவரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள்.

மைனர் பெண்ணைக் கடத்திச் சென்றதாக அவன் மீது குற்றச்சாட்டு! அவன் ஒரு தப்பும் செய்யவில்லையென்றும் தானே அவனைத் தொல்லைப் படுத்திய

தாகவும் கோர்ட்டில் ஸ்வர்ணமாலி கூறினாள். கடை முதலாளியும் அவனது நல்லொழுக்கம் நேர்மை பற்றிச் சாட்சி சொன்னார். அதனால் தண்டனை தரப்படாமலேயே எச்சரித்து விடுதலை செய்யப் பட்டான் நடராஜன்.

ஸ்வர்ணமாலியை கெக்கிரா வையில் கொண்டு போய் விட்டு விட்டனர் பெற்றோர். அவள் அங்கிருந்து சிங்களத்தில் கடிமொன்றை கடை முகவரிக்கு அனுப்பியிருந்தாள்.

அவனுக்கு சிங்களத்தில் நன்குபேச வருமே தவிர எழுத வாசிக்கத் தெரியாது. முதலாளியிடமே கடித்ததைக் கொடுத்தான் வாசிக்கும்படி. “வயதைக் காரணம் காட்டி நம்மைப் பிரித்து விட்டார்கள். பரவாயில்லை. இன்னும் பதினைந்து மாதங்களில் எனக்குப் பதினெட்டு வயது முடிகிறது. பதினெட்டு வயது முடிய நான் உங்களிடம் வருவேன். அதுவரை எனக்காகக் காத்திருங்கள். என் முடிவில் நான் உறுதியாக இருப்பேன். அதுவரை கடிதம் எதுவும் போடமாட்டேன்” என எழுதி இருந்தான்.

கடிதத்தை வாசித்த கடை முதலாளி மிக வியப்படைந்தார். இந்தச் சின்ன வயசில் இத்தனை தெரியமும் பிடிவாதமும் இருப்பதைப் பாராட்டினார். அவள் எழுதியபடி வந்தால் தானே முன்னின்று திருமணம் செய்து வைப்பதாகக் கூறினார்.

சில மாதங்களில் ஸ்வர்ண மாலியின் பெற்றோரும் இடமாற்றம் பெற்று கெக்கிராவை சென்று விட்டனர்.

சரியாக பதினெட்டு வயது முடிந்து இரண்டாம் நாள். வவுனியா வந்துசேர்ந்த அவளை கடை முதலாளியின் உதவியுடன் பதிவுத் திருமணம் செய்து கொண்டான் நடராஜன். நகரத்திலிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு சிறிய வீட்டில் அவர்களது இனிய இல்வாழ்க்கை ஆரம்பமானது.

தான் நடராஜனைப் பதிவுத் திருமணம் செய்து சந்தோஷமாக இருப்பதாகவும் தன்னைத் தேடவோ பிரிக்கவோ முயற்சிக்க வேண்டாம் என்றும் நெற்றோருக்குக் கடிதம் போட்டு தன் பாட்டில் இருந்தான் ஸ்வர்ணமாலி.

ஸ்வர்ணமாலியின் பெற்றோர் பக்கத்தால் எந்தவித பிரச்சினையும் ஏற்படவில்லை. எப்படி யோ போகட்டும் என விட்டுவிட்டார்கள் போலும்!

கிட்டத்தட்ட ஆறு மாதங்கள் மகிழ்ச்சியாகக் குடும்பம் நடத்தினார்கள். இந்த நிலையில்தான் வவுனியாவில் திடீரெனக் கலவரம் வெடித்தது. சகட்டு மேனிக்கு தமிழர்கள் தாக்கப்பட்டார்கள். துரத்தித் துரத்தி வெட்டப்பட்டார்கள்.

ஏன் இந்தக் கலவரம் ஏற்பட்டது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. எதுவுமே யோசிக்க முடியாத நிலையில் கால் போன போக்கில்

ஓடி அகப்பட்ட வாகனத்தில் ஏறி, பொலிசாரால் காப்பாற்றப்பட்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தவன்தான் இந்த நடராஜன்.

“பிரதர் அவள் என்ன ஆனாளோ என்னைத் தேடி எப்படித் தவித்தாளோ, நினைக்க நினைக்க மனசு ஆறமாட்டேன் என்கிறது. என்னை நம்பி என் உயிரைப் பெரிதாக நினைச்சு ஓடிவந்த பாவி நான். மகாபாவி” என்று சொல்லி விம்மி விம்மி கதறினான் நடராஜன்.

“நடராஜன், முதலில் அழுவதை நிறுத்து. அழுவதால் எந்தப் பயனுமில்லை. அவள் தைரியசாலி என்கிறாய். கெட்டிக் காரி என்கிறாய். அவளுக்கு ஒன்றும் ஆகியிருக்காது. நிலைமை ஓரளவு சரியானதும் அவளைப் போய்ப் பார். வேண்டுமானால் நானும் உன்னுடன் வருகின்றேன்” என அவனுக்கு ஆறுதல் கூறினேன்.

அதற்குப் பின் அவனும் நானும் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசிக்கொள்வோம். எங்கே கதை ஆரம்பித்தாலும் அது ஸ்வர்ணமாலி பற்றியதாகவே இருக்கும். இவன் அவளைப்பற்றிச் சொல்லச் சொல்ல எனக்கும் அவளைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது.

நானும் நடராஜனும் சந்தித்துப்பேச ஆரம்பித்து பன்னிரண்டாவது நாள்....!

இராணுவ வாகனமொன்று கலாசாலை வளாகத்தினுள் நுழைந்தது. பிற்பகல் நேரமானதால் ஆங்காங்கே மர நிழல்களின் கீழுள்

கலாசாலைக் கட்டட படிக்கட்டுகளில் உட்கார்ந்தும் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். வாகனத் திலிருந்து இறங்கிய இராணுவ அதிகாரி ஒருவர் ஏதோ விசாரித் தார். சனங்கள் ஒரு வித பயப்பி ராந்தியுடன் நடப்பவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். இராணுவ அதிகாரி விசாரித்து முடிப்பதற்குள் வாகனத்திலிருந்து இறங்கிய ஒரு யுவதி “நடராஜன்..... நடராஜன்” என்று கூச்சலிட்ட படி தூரத்தில் நின்ற நடராஜனை நோக்கி வேகமாக ஓடினார்.

எனக்கு சட்டெனப் புரிந்தது. இவள்தான் ஸ்வர்ணமாலி என்று. மற்றவர்களுக்கு விடயம் தெரியாததால் திகைத்துப் போய் நின்றிருந்தனர்.

அவள் நடராஜனைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு கதறினாள். “உங்களுக்கு ஒன்றும் ஆகவில்லையா? உங்களுக்குயாரும் எதுவும் செய்யவில்லையா? கடவுளே நான் எவ்வளவு பயந்து போய் விட்டேன் தெரியுமா?” என்றெல்லாம் சிங்கள மொழியில் கதறியழுதாள். அவனும் அழுதான்.

எல்லோருமே இக்காட்சியை வியப்பாகவும் வேடிக்கையாகவும் பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். அவளை அழைத்துவந்த இராணுவ அதிகாரியோ நெகிழ்ந்து போய் “நடந்து முடிந்த கொலைகளுக்கும் குருதி சிந்தலுக்கும் ஒரு அர்த்தமும் இல்லை பார்த் தீர்களா?” என்றார்.

கடை முதலாளி இவளைத் தன் வீட்டில் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தாராம். ஸ்வர்ணமாலியின் கதறலும் புலம்பலும் காரணமாக போலீசாருடன் தொடர்பு கொண்டு பல இடங்க ளிலும் விசாரித்து இவளை இங்கே அனுப்பி வைத்தாராம்.

ஸ்வர்ணமாலியுடன் எல்லோருமே பிரியமாக இருந்தனர். இவ்வாறான பயங்கரமான சூழ்நிலையில் துணிச்சலுடன் இங்கு வந்த அவளது தைரியத்தையும் அவள் நடராஜன் மீது வைத்திருக்கும் அன்பைப் பற்றியுமே எல்லோரும் வியந்து பேசினர். அவள் அந்த முகாமில் ஒரு செல்லப் பெண்போலக் கருதப்பட்டாள்.

நடராஜன் சொல்லிக் கொடுத்தது போல என்னை “சிவாண்ணா” என்று அழைத்தாள். எனக்கு ஓரளவு சிங்களம் பேச முடியுமாதலால் அவளுடன் அவ்வப்போது கதைத்துக் கொள்வேன். என்னுடன் நடராஜனும் அவளும் மிகவும் அன்பு காட்டினர். ஸ்வர்ணமாலி சிறுசிறு சொற்களை தமிழில் பேசத் தொடங்கினாள்.

இந்நிலையில் பலாலியிலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு ஓர் விமானம் புறப்பட இருப்பதாக திடீரெனத் தகவல் கிடைத்ததால் சிலமணி நேர அவகாசத்தில் அதிபர் எம்மை விமான நிலையத்திற்கு பாதுகாப்பாக அனுப்பி வைத்தார். முகாம் பொறுப்புக்கள் அப்பகுதி இளைஞர்களிடம் ஒப்படைக்கப்

பட்டது.

ஊர் வந்த எனக்கு குறிப்பிட்டபடி இரு வாரத்தில் புறப்பட முடியவில்லை. ஊரில் பல பிரச்சினைகள். மேலும் இரு வாரங்களின் பின்பே கலாசாலை சென்றேன். எல்லோரும் இருந்தார்கள். ஆனால் நடராஜனும் ஸ்வர்ணமாலியும் அங்கிருக்கவில்லை. அவர்களைக் காணாதது எனக்கு கவலையைத் தந்த போதும் அவர்களின் பெற்றோர் வந்து இருவரையும் அழைத்துச் சென்றதாக அறிய வந்ததால் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது,

இதன்பின் சுமார் இருபது வருடகாலம் அவர்களுடன் எந்தத் தொடர்பும் இருக்கவில்லை. ஆனால் அவளின் பிடிவாதம், தைரியம், குழந்தைத் தனம், கலகலப்பு எதையுமே நான் மறக்கவில்லை.

“வாழ்க்கையைப் போராடித் தான் பெற வேண்டும்” என்னதான் சொல்லுங்கள் உங்களையும் என்னையும் வெட்டினால் இரத்தம் ஒரே நிறம் தானே? “என்னை ஒரு தமிழன் கொன்றால் அவனுக்கே நான் மகளாகப் பிறப்பேன்” என்றெல்லாம் அவள் பெரிய மனுஷியாட்டம் பேசுவதை நான் அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வேன். என் மனைவியிடம் அவளைப் பற்றி நிறையவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

நானை மறுநாள் நானும் என் மனைவி குழந்தைகளும் அவர்களைப் பார்க்க பரிசுப் பொருட்களுடன் போக இருக்கிறோம். இந்த இருபது வருட இழப்பை ஈடு செய்ய வேண்டாமா?

:நிஜங்கள் கலந்த கற்பனை:

வரவு

வீசேட மீரத் விலை: 200/-

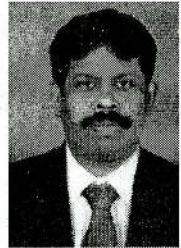
‘கவைத்திரள்’

மலர்-17: இதழ் - 34 ஐப்பசி, கார்த்திகை
தீபாவளி மலர்

ஆசிரியர் : இலக்கியச்சுடர், திக்கவயல்,
சி. தர்மகுலசிங்கம்.
தொடர்பு : இல. 15, வெயிலி வீதி, மட்டக்களப்பு.
தெ.பேசி: 07702635357

கடல் தாவிச் செல்லும் நகைச்சுவை இதழ்
தாயகத்தில் கவைத்திரள் மாத்திரமே

மனினி - மற - மாறு

மாம்பழத் தீவு இனிக்கட்டும் மறுபடி கனியச் சிவக்கட்டும்
மாற்றார் கைபடலாகாது மனதில் வேற்றுமை கூடாது
காம்புடன் வேண்டும் கழிவில்லை வடக்கு கிழக்கில் புழுவில்லை
காகங்கள் சுற்றும் கடிப்பதற்கு காவல் செய்வோம் கைகோர்த்து
பாம்புகள் போல பழிதீர்க்கபகைமை வளர்ப்பதில் பயனில்லை
பார்சிறு நாடுகள் வளர்கிறது புகுத்தறீவோடு சிந்திப்போம்.

இனங்கள் பலது இருந்தாலும் மனங்கள் என்பது ஒன்றாகும்
இதயம் கலந்தால் இலங்கையிலே புதியவாழ்வு உருவாகும்
சனங்களெல்லாம் சங்கமித்தால் இன மத பேதம் செத்துவிடும்
சரிபிழை பார்க்கும் நேரமில்லை சகலரும் இங்கே ஒன்றாவோம்
தினமொரு மாற்றம் உருவாகி திருந்திய இலங்கை சிறக்கட்டும்
திராவிடர் ஆரியர் பேதம் போய் திடமாய் அமைதி தங்கட்டும்

ஐக்கிய இலங்கை கொடியொன்று ஐ.நா. மன்றில் பறக்கட்டும்
ஐயம் தீர்ந்தது இனியென்று அனைவரும் மகிழ்வில் சிரிக்கட்டும்
முக்கிய செய்தி முழுவதிலும் எம் முன்னேற்றங்கள் பேசட்டும்
முழு நிறைவான பொருளாதாரம் முயற்சியோடு வளரட்டும்
திக்குகள் எட்டும் பேர்சொல்ல கணினி விஞ்ஞானம் கற்கட்டும்
திரும்பி பார்க்கும் இடமெல்லாம் இனிவரும் இலங்கை நிற்கட்டும்.

கவிஞர். அனுபூதி

கைத்தொழில் மயமாக்கமும்

இலங்கையும்

எம். ஜெயக்குமார்,
பொருளியல் விசேடம்
4ம் ஆண்டு : கி.ப.

அறிமுகம்:

கைத்தொழில் துறையானது இன்று உலகளாவிய ரீதியில் ஒரு முக்கிய துறையாக விளங்குகிறது. நாடுகளுக்கிடையில் காணப்படும் சமூக பொருளாதார ஏனைய அபிவிருத்தி ரீதியான இடைவெளிக்கு இத்துறையின் வளர்ச்சியும், வீழ்ச்சியுமே காரணமாகும். கைத்தொழிலாக்கம் என்பது பொருளாதாரத்தில் கைத்தொழில் உற்பத்திகளினது பங்கு உயர்ந்து சென்று விவசாயத்தை விட முக்கிய இடத்தைப் பெறுவதனைக் குறிக்கிறது. இன்று வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் அனைத்தும் கைத்தொழிலாக்கத்தை முன்கொண்டு சென்றதன் விளைவாகவே தமது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக் கொள்ள வழியேற்பட்டது. விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்க விவசாயத்திலிருந்து பெரும் தொகையான ஊழியம் வெளியேற்றப்பட்ட போது சமகாலத்தில் கைத்தொழிலாக்கமும் இந்நாடுகளில் ஏற்பட்டதனால் இவ் ஊழியத்தை கைத்தொழிலாக்கம் உறிஞ்சிக் கொண்டது. அது மட்டுமன்றி கைத்தொழில் உற்பத்திகள் பெருகி வெளிநாட்டுச் சந்தைகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு பெரும் தொகையான அந்நியச் செலாவணியையும் உழைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இதனால் மறுமுதலீடுகள் செய்யக்கூடிய வாய்ப்புத் தோன்றி மேலும் மேலும் விரைவான வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியது. கைத்தொழில் களுக்கு இடையில் காணப்படும் இணைப்புகளினாலும் இடையுறவுகளினாலும் கைத்தொழிலாக்கம் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உந்துசக்தியாக விளங்கியது.

கைத்தொழில் மயமாக்கமானது “ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியையும் அபிவிருத்தியையும் துரிதமாக ஏற்படுத்தும் ஓர் கியந்திரமாகும்.” ஒரு ஆற்றல் வாய்ந்த கைத்தொழில் துறையானது வழமையான பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் அதிகரிப்புக்கு வழிவகுப்பதுடன் நாட்டின் நவீனமயமாக்கத்திற்கும், நுட்பதேர்ச்சி வாய்ந்த வேலைவாய்ப்புகள் உருவாவதற்கும் வழிவகுக்கும். இன்றைய அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளைப் பார்க்கும் போது அதனுடைய துரித பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு கைத்தொழில் துறையே விவசாயத் துறையை விட பெரிதும் பங்களிப்பு செய்திருக்கிறது.

இலங்கையின் கைத்தொழில் மயமாக்கமும் முன்னெடுப்புகளும்.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் இலங்கையின் கைத்தொழில் கொள்கை வகுப்பிலும், செயற்படுத்தலிலும் அவ்வப்போதைய அரசாங்கங்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், நாட்டின் பொருளாதார நிலைமை மற்றும் சர்வதேச பொருளாதார சூழ்நிலைகளினால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்பன முக்கிய பங்கினை வகிக்கிறது. எனினும் இலங்கை சுதந்திரமடைந்து 1960ம் ஆண்டு வரை கைத்தொழில் மயமாக்கத்தின் மீது கவனம் செலுத்தவில்லை எனலாம். 1960க்கு பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் சென்மதிநிலுவைப் பிரச்சினை, அப்போதைய பொருளாதாரப் பிரச்சினை, வர்த்தக மாற்றுலீதம் மற்றும் வெளிநாட்டு செலாவணி வீழ்ச்சி போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காணும் முகமாக கைத்தொழில் மயமாக்கத்தினுள் இலங்கை அடியெடுத்து வைத்தது. எனினும் 1977 இல் முற்று முழுதாக தாராளமயமாக்கப்பட்டு பின்னர் தனியார் துறையை முன்னிலைப் படுத்தி கைத்தொழில் மயமாக்கத்தை துரிதப்படுத்தியது.

இலங்கையில் 1948 - 1960ம் ஆண்டு வரையான காலப்பகுதி கைத்தொழில் மயமாக்கமற்ற காலப்பகுதியாகப் பொருளியாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஏனெனில் சுதந்திரத்துக்கு முற்பட்ட கால பெருந்தோட்டத் துறையின் செல்வாக்கு சுதந்திரத்தக்குப் பின்னரும் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தியமையாகும். 1951ல் இலங்கைக்கு வருகைத்தந்த "உலகவங்கி க்ரூபுக் குழுவினர்" கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு அரசமொத்த முதலீடு 4.7% போதுமானதென்றும் விவசாயத் துறையின் உற்பத்தி மீதே கூடிய கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும் என சிபார்சு செய்தனர். இக்கருத்து ஆட்சி செய்த அரசாங்கத்தால் 1960ம் ஆண்டு வரை பின்பற்றப்பட்டு வந்திருந்தது.

1957 இல் நாடு எதிர் நோக்கிய சென்மதிப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் முகமாக 1960 களில் இறக்குமதி பதிலீட்டு மயமாக்கத்திற்கு வழியோழியது. கைத்தொழில் மயமாக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு இக்காலப் பகுதியில் இலங்கையில் முதலாவது கைத்தொழில் பேட்டை "எக்கலையில்" ஸ்தாபிக்கப்பட்டது..

மேலும் 1960 களில் கைத்தொழில் அமைச்சினால் 1000 கைத்தொழில்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டதுடன் மேலும் 800 கைத்தொழில்கள் அதிகார பூர்வமான அனுமதியின்றி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கைத்தொழில் வெளிநாட்டு மூலதனத்தை பெற்று வந்தும் உள்ளன.

அதேநேரம் பொதுமக்களுக்கு பங்குகளை வெளியிட்ட தொழில் முயற்சிகளும் உள்ளன.

1965 - 1970 க்கு பதவிக்கு வந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கமானது பகுதியளவான பொருளாதாரத் தாராளமயமாக்கத்தின் கீழ் இறக்குமதி பதிலீட்டு கைத்தொழில் மயமாக்கல் எனும் வரம்பு முறைக்கு உட்பட்டதாக ஏற்றுமதி மேம்பாட்டுக் கைத்தொழில் கொள்கையை முன்னெடுத்தது. மரபுவழியல்லாத கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் "வெகுமதி மிகைக் கொடுப்பனவுத் திட்டம்" (Bonus Voucher Scheme) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன் இங்கிலாந்து பவுணுக்கு எதிராக இலங்கை ரூபாய் 20% பெறுமதியிறக்கம் செய்யப்பட்டது. மேலும் 1968 இல் "அந்நியச் செலாவணி உரிமைச் சான்றிதழ் முறைமை" (Foreign Exchange Entitlement Certificate System - FE ECS) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன் வெகுமதி மிகைக் கொடுப்பனவுத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

1970 - 1977 ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கமானது அசாங்கத்தின் தலையீட்டுடன் கூடிய மிக தீவிரமான இறக்குமதி பதிலீட்டு மயமாக்கத்தினை அறிமுகப்படுத்தியது. கைத்தொழிலை ஊக்குவிக்கும் அதேவேளை மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கைகளை கடைப்பிடித்தமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இக்கால பொருளாதார முக்கிய அம்சங்களாக, இயற்கை வளங்கள் உச்சமட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படல், அடிப்படைக் கைத் தொழில் அரசாங்கத்தின் கைகளில் வைத்திருத்தல், உற்பத்தியாளரின் உற்பத்தியின் தரத்தை உயர்த்துதல், மற்றும் கட்டுப்பாட்டு விலைமுறை முக்கியமாகும். இக்காலகட்டத்தில் FE ECS திட்டம் தொடர்ந்து அமுலில் இருந்ததுடன் மரபுவழியல்லாத கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் "மாற்றத்தக்க ரூபாய்க் கணக்கு" (Convertible Rupee Accounts - CRA) திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.

1971 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிரதேச சபை அபிவிருத்தி முறை, பிரதேச மட்டத்தில் வளங்களை மேம்படுத்துவதனூடாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் குறைக்க எடுத்த முயற்சியாகும். இவை அனைத்தும் உள்நாட்டுச் சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கைத்தொழிலுக்கு தேவையான ஆலோசனைகள் மற்றும் தொழிநுட்பங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு 1972 இல் "கைத்தொழில் அபிவிருத்தி சபை" ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. மேலும் 1974 இல் "தேசிய பொறியியல் ஆராய்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி நிலையம்" கைத்தொழிலை மேம்படுத்துவதற்காக

உருவாக்கப்பட்டது.

இறக்குமதி பதிலீட்டு கைத்தொழில் இறக்குமதிகளில் தங்கி இருந்தமை, உற்பத்தியிலும் வர்த்தகத்திலும் போட்டியின்மையால் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்களின் தரம் சார்பளவில் குறைவாக காணப்பட்டமை, அரசாங்க நிறுவனங்களின் முகாமைத்துவ சீரின்மை, பொருளாதார வளர்ச்சி மந்தம், மற்றும் எல்லாத்துறைகளிலும் மந்தமான வளர்ச்சியால் வேலையின்மை அதிகரித்தமை காரணமாக 1970 - 1977 ஆம் ஆண்டு வரை கடைபிடிக்கப்பட்ட மூடிய பொருளாதாரக் கொள்கை தோல்வியைத் தழுவிவது.

1978 இல் வரவு செலவுத் திட்ட யோசனையின் பிரகாரம் முன்னர் பின்பற்றப்பட்டு வந்த பொருளாதாரக் கொள்கை முற்றிலும் மாற்றத்துக்குள்ளானது. இது திறந்த பொருளாதாரம் அல்லது "பொருளாதார தாராளமயமாக்கம்" எனப்படும். இது சந்தை நோக்கிய பொருளாதாரக் கொள்கையுடன் ஏற்றுமதி கைத்தொழில் மயமாக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இவ் ஏற்றுமதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட கைத்தொழில் மயமாக்கத்தினை வெளிநாட்டுடன் போட்டி போட நேரிட்டதனால் பொருட்களின் தரம் பேணப்பட்டது. இதற்காக உள்நாட்டில் கைத்தொழில் பேட்டைகள் உருவாக்கப்பட்டதுடன் தீர்வைகள் குறைக்கப்பட்டமை, இதற்கு சார்பாக செலாவணிக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள் என்பன ஒழிக்கப்பட்டு செலாவணி வீதத்தை சந்தை சக்திகள் தீர்மானிக்க இடம் கொடுக்கப்பட்டது. மேலும் ஏற்றுமதி வழிப்பட்ட கைத்தொழில் மயமாக்கத்தினூடாக சர்வதேசப் போட்டித்திறன் அதிகரிப்பு புதிய தொழிநுட்பம் கிடைத்தல், பொருளாதாரச் சிக்கனங்களின் காரணமாக உற்பத்தித் திறன் பெருக்கிக் கொள்வதற்கு இது வாய்ப்பாக அமைந்தது. (குருகர் - 1986)

மேலும் ஏற்றுமதி ஊக்கவிப்பதற்கென "ஏற்றுமதி அபிவிருத்தி சபையும், ஏற்றுமதி காப்புறுதி சபையும்" ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் ஊக்குவிப்பதற்கென "கிலங்கை முதலீட்டுச் சபை"யும் உருவாக்கப்பட்டது. இவையனைத்துமே கைத்தொழில் துறையை அபிவிருத்தி செய்வதனை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

1977 - 1988 கைத்தொழில் மயமாக்கத்திற்கு வழிப்பட்ட ஊக்குவிப்புகள்

போதியவையாக காணப்படவில்லையென ஒரு விவாதம் காணப்படுகிறது. எனினும் 1989 இல் நாட்டின் கைத்தொழில் துறையை துரிதமாக அபிவிருத்தி செய்யும் முகமாக இரு ஆவணங்கள் வெளியிடப்பட்டன. அவையாவன “கைத்தொழில் கொள்கைப் பிரகடனம்” (நிதித் திட்டமிடல் அமைச்சு - 1987) மற்றும் “இலங்கையின் கைத்தொழில் மயமாக்கல் உத்திகள்” (கைத்தொழில் அமைச்சு)

1989 களிலிருந்து அரசாங்கங்கள் அரசு கைத்தொழில் நிறுவனங்களைத் தனியார் மயப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டது. வரவு செலவுத்திட்ட சமையைக் குறைத்தல், அரசு நிறுவனங்களின் வினைத்திறன் முகாமைத்துவம் என்பவற்றை அதிகரித்தலும், அவற்றின் போட்டித்திறனை மேம்படுத்தல் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீடுகளை கவர்தல் என்பன இதன் நோக்கமாகும்.

கைத்தொழிலுக்கு ஊக்கமளித்தல், கைத்தொழில்களை மேம்படுத்துவதற்கு தேவையான ஆலோசனையை வழங்குதல், முகவர் நிறுவனங்களை ஒருங்கிணைத்தல், மற்றும் கைத்தொழில் மயமாக்கத் திற்கு அவசியமான நிறுவனங்களையும், உட்கட்டமைப்புகளையும் உருவாக்குதல் போன்ற நோக்கத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1991 இல் “கைத்தொழில் மயமாக்கல் ஆணைக்குழு” நிறுவப்பட்டது.

பொருளாதாரத்தில் கைத்தொழில் துறையின் பங்களிப்பு:

தொழில் வாய்ப்புத் துறை தொடர்பில் கைத்தொழில் துறையானது ஒரு மிதமான பங்களிப்பினையே 1977 வரை வழங்கி வந்திருக்கிறது. இவற்றில் குடிசைக் கைத்தொழில் உட்பட்ட சிறு கைத்தொழில்களே பெருமளவிற்கு பங்களிப்பு நல்கின. 1971 - 2006 வரையான காலப்பகுதி கைத்தொழில் துறையில் தொழில் வாய்ப்பு பெற்றோர் 13% - 27% ஆக அதிகரித்துள்ளமை கைத்தொழில் நோக்கி நாடு நகர்வதனைக் காட்டுகிறது.

கைத்தொழில் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியமானது 1970 களில் முற்பகுதி வரை புறக்கணிக்கத்தக்க வகையிலேயே காணப்பட்டது. 1977 - 2006 வரையான காலப்பகுதிவரை கைத்தொழில் துறையில் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியமானது 14% - 78% ஆக அதிகரித்து இருந்தது. 2006 ஆம் ஆண்டு மத்திய வங்கியின் ஆண்டறிக்கையின் பிரகாரம் இலங்கையின் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிகளில் புடைவைகளும் ஆடைகளும் -45%, உணவு வகைகள், குடிபானம் மற்றும் புகையிலை - 5%, பெற்றோலியப் பொருட்கள் - 3%, இறப்பர் பொருட்கள் - 6%, மட்பாண்டப் பொருட்கள் - 0.7%, தோற்

பொருட்கள் மற்றும் பாதணிகள் - 0.6%, இயந்திரங்களும் கருவிகளும் - 6%, வைரம் மற்றும் நகைகள் - 5%, ஏனையவை 7.5% என்பன முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன.

சவால்களும் முன்னேற்றங்களும்:

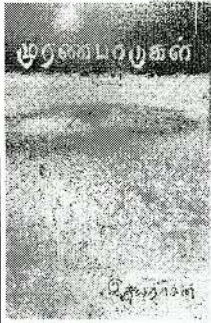
சுதந்திரமடைந்து 60 வருடங்களைத் தாண்டியும் கைத்தொழில் ஏற்றுமதிச் சம்பாத்தியத்தில் புடவை மற்றும் தைத்த ஆடை பெரும் பங்கு வகிப்பது கவலைக்குரியது. அத்துடன் கைத்தொழில் மயமாக்கம் மேல் மாகாணங்களுக்கு மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மாறாக சிறுகைத்தொழில் முயற்சிகளுக்கான வாய்ப்பு அதிகமாக இலங்கையில் காணப்படுகிறது. சிறுகைத்தொழில் உற்பத்திகளைத் துரிதப்படுத்துவதனால் முதலீடு செய்கின்ற கால இடைவெளி குறைவாகவே தேவைப்படும். இதனை பாரிய கைத்தொழிலுடன் ஒப்பிடும் போது முதலீட்டாளர்களுக்கும் நுகர்வோருக்கும் உடனடியாக நன்மைகளைப் பெறக்கூடியதாக இருப்பதனால் சிறுகைத்தொழில்களை ஊக்குவிப்பது பொருளாதார முன்னேற்றத்தை மேலும் ஏற்படுத்தலாம்.

மேலும் பாரிய மூலதனத் தேவை கொண்ட கைத்தொழில்களை நாட்டின் ஒரு சில பகுதிகள் மட்டுமே உருவாக்க முடியும். இதனால் நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் நன்மைகளைப் பெற முடியாது. ஆனால் சிறுகைத்தொழில்களைப் பரவலாக்குவதன் மூலம் எல்லா மக்களுக்கும் ஓரளவு சமமான வேலைவாய்ப்பினை பெறமுடியும். சிறுகைத்தொழிலில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு நுண்ணறிவு மிகவும் குறைவாகவேதான் தேவைப்படும். மேலும் இவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு குறுகிய காலமே தேவைப்படும். இலங்கை வளர்ந்து வரும் நாடாக இருப்பதனாலும், மூலதன வசதி குறைவாக இருப்பதனாலும் குறைந்த நிருவாகச் செலவுகளைக் கொண்ட சிறுகைத்தொழில்களைத் தொடங்குவது நாட்டில் வாழும் மக்களுக்கும் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் உதவியாக இருக்கும். மேலும் பெருமளவு அந்நியச் சம்பாத்தியத்தினைப் பெற்றுத்தரும் வன், மென் பொருட்களின் உற்பத்தியையும் நோக்கி நாடு நகர வேண்டும். இதன் மூலமே உயர்வான பொருளாதார வளர்ச்சி வீதத்தை நாம் அடைந்து கொள்ள முடிவதுடன் நமது நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை உறுதியாக வைத்திருக்கலாம். ■

வரவு

இதயராசனின்

‘முரண்பாடுகள்’ (சிறுகதைத் தொகுதி)

நூல் : “முரண்பாடுகள்”
நூலாசிரியர் : இதயராசன்
வெளியீடு : தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை
571/15, காலி வீதி, கொழும்பு-6

வெளியீட்டு விழா :

21.8.2010 அன்று தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை கைலாசபதிக்கேட்போர் கூடத்தில் பேராசிரியர். சி.சிவசேகரம் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

விலை : 250/-

“முரண்பாடுகள்” சிறுகதைத் தொகுப்புப் பற்றிய இரசனைக் குறிப்பு:

தயத்தலாவ எச். எம். ரீஸ்னா

2008 ஆம் ஆண்டு “மீறல்கள்” என்ற கவிதைத் தொகுதியின் மூலம் தன்னை ஓர் கவிஞராக நிலைப்படுத்தியவர், “முரண்பாடுகள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் மூலம் நானொரு சிறுகதை எழுத்தாளனுமாவேன் என இலக்கிய உலகத்துக்குப் புரிய வைத்திருக்கின்றார்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் 111வது வெளியீடாக, அழகிய அட்டைப்படத்துடன் பத்துச்சதம், ஜெயா, நம்பிக்கை, செய்வினை, முரண்பாடுகள், கனகலிங்கம், தபால், தர்மபுரம், மரங்கொத்தி, வெள்ளைச்சி, விஷகடிவைத்தியம், தியாகம், வைரவி ஆச்சி, மைதானம்.

விதைப்பு என்ற பதினைந்து சிறுகதைகளை உள்ளடக்கி அச்சாகியிருக்கிறது. “முரண்பாடுகள்” என்ற இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பு.

இவரது சிறுகதைகள், தான் சந்தித்தவற்றின் மீட்டலாகவே காணப்படுகிறது. அவர் பிரயோகமும் மொழிநடை வாசகர்களை திக்குமுக்காடச் செய்யவில்லை. அதை பேராசிரியர் சிவசேகரம் அவர்கள் தனது அணிந்துரையில் “இதயராசனின் மொழிநடை பேச்சு மொழியோடியைந்தது. அதிலே ஆர்ப்பாட்டமான தன்மையை யோ சொல் அலங்கார அடிக் குகளையோ வாசகரை பிரமிக்கச் செய்யும் வர்ணனைகளோ இல்

லை. அவர் அருகிலிருந்து பேசுவது போலவே அவருடைய கதைகள் அமைந்துள்ளன...” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சிறுகதை எழுத வேண்டும் என்ற நோக்கில் தன்னை அலட்டிக் கொள்ளாமல் தான் சார்ந்த சூழலில் இடம்பெற்ற, தன்மனதில் பசுமரத்தாணியாய் பதிந்துபோன சில கருத்துக்களுக்கு உயிர் கொடுத்திருக்கின்றார் நூலாசிரியர் இதயராசன் அவர்கள். அவரே அதைப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்.

“எனது ஆழ்மனதில் உறங்கிக் கிடந்தவற்றுக்கே உயிர்கொடுக்க முற்பட்டேன். அவை எனது சின்ன வயசு அனுபவங்களாகவே இருந்தன. அத்தோடு வன்னிப் பிரதேசத்தினைத் தளமாகக் கொண்டு எழுபதுகளிலிருந்து அண்மைய நந்திக்கடல் வரையான சம்பவங்களைப் பதிவாக்கியுள்ளேன்.”

இத்தொகுப்பிலிருக்கும் “பத்துச் சதம்” என்ற முதல் சிறுகதையானது சிறுவன் ஒருவனின் பார்வையில் நகர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. யாரையும் மதிக்காத, ஒருவருடனும் சிரித்தும் பேசாத குணமுடைய ஒரு சிறுவன், தன் தந்தை மற்றவர்களுடன் நட்புறவாடும்போது எரிச்சலடைகிறான். அப்படியிருக்க ஒரு தினத்தில் அவன் வைத்திய

சாலைக்குச் செல்லும் சூழ்நிலை உருவாகிறது.

அத்தருணத்தில் எதிர்பாராத ஒரு சம்பவம் இடம்பெறுகிறது. வைத்தியாசலையில் மருந்து எடுப்பதற்கு பத்துச்சதம் முத்திரை மருந்துத்துண்டில் ஓட்ட வேண்டும். மருந்தெடுப்பதற்காக நீண்ட வரிசையில் காத்து நிற்கும் அவனிடம் ஒரு சதமும் இல்லாத கையறுநிலையில் தடுமாறுகின்றான். அத்தருணம் முதியவர் ஒருவர் அவன்நிலை உணர்ந்து உதவ முன்வந்தபோது சிறுவன் தனக்குள்ளே வெட்கப்பட்டுப் போகிறான். எல்லோருடனும் நட்பாகப் பழகினால் ஆபத்தில் கைகொடுப்பார்கள் என்ற படிப்பினையைத் தருகிறது பத்துச்சதம் என்ற இந்தச் சிறுகதை.

அடுத்ததாக “ஜெயா” எனும் சிறுகதை இன ஒருமைப்பாட்டை எடுத்தியம்புகிறதாய் பின்னப்பட்டிருக்கிறது. கொழும்பில் கலவரம் நிகழ்கிற அந்த பயங்கரமான தொரு சூழ்நிலையில் சகோதர இனத்தைச் சேர்ந்த ஜெயாவை ஏதாவது செய்து விடுவார்களோ என்ற பயம் வாசகர்களுக்கும் உண்டாகிறது. இறுதியில் இரவோடிரவாக காட்டுவழியால் உடையார்கட்டு எனும் இடத்துக்கு ஜெயா பாதுகாப்பாக அனுப்பி வைக்கப்படுகிறார். அந்த அந்நியோன் னியத்தை, பாசத்தை வெளிப்படை

யாகக் காட்டிக்கொள்ளும் இத்தகைய மனநிலை எல்லோருக்கும் இருப்பது ஐயமே.

“நம்பிக்கை” என்ற கதை பானுமதி என்ற பெண்ணின் கதையாக இருக்கிறது. சின்னப் பாண்டியன்குளம் எனும் ஊரில் மிகக் கொடூரமாக யுத்த நிகழ்வுகள் இடம் பெறுகிறது. இதுவரை சுத்தமான காற்றையே சுவாசித்தவர்கள் இனி மூச்செடுக்கவும் பயந்து போனதொரு இக்கட்டான நிலைமை உருவாகிறது. அப்போது பரியாரி கணபதியாரின் வாரிசான பானுமதி உட்பட பலரும் இடம்பெயர்ந்து செல்கிறார்கள். அந்த கஷ்டமான நிலைமையினை, “பாலும் தேனும் ஓடிய ஊரில் வழந்தவர்கள் பாண்துண்டும் இல்லாமல் புழுத்துச் சக்குப்பிடித்த வெள்ளை அரிசியைத் தண்ணீரில் கழுவி வேகவைத்து அதன் கஞ்சியை அமுதமெனப் பருகினர். சிலர் அதுவும் கிடைக்காமல் காட்டில் உள்ள காய்களை பறித்துத் தின்று சருகு ஊறிய சாய நிறமான தண்ணீரைக் குடித்தனர்.”

எனும் வரிகளால் வாசக நெஞ்சங்களில் துன்ப வெள்ளத்தைத் தேக்கிவிடுகிறார். அது மாத்திரமல்ல, இந்தக் கதையின் உச்சகட்ட வேதனையாக இந்த வரிகள் அமைந்து கதையின் சிறப்புக்கு மெருகூட்டுகின்றன.

“.... கண்களைத் திறந்து பார்க்கிறாள். வெள்ளைக் கோட்போட்ட வைத்தியரின் கனிவான பார்வை அவளுக்கு ஒத்தடம் கொடுக்கிறது. கால்களை அசைக்கிறாள். அசைக்கிறது. அடுத்து கரங்களை அசைக்கிறாள். முழங்கைக்குகீழ் அசையவில்லை. அங்கே கரம் இருந்தால்தானே அசைக்க முடியும். நிலைமையினைப் புரிந்துகொண்ட பானுமதியின் கண்களிலிருந்து ஆறென கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கின்றது...”

பானுமதியின் கண்களில் மாத்திரமின்றி இக்கதை முழுவதையும் வாசிக்கும் நமது கண்களிலும் கண்ணீர் வருமளவுக்கு இக்கதையை உயிரோட்டமுள்ளதாக, அருகிலிருந்து பார்ப்பது போன்ற உணர்வைத் தரக்கூடிய வாறு எழுதியிருப்பதைப் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

அடுத்ததாகச் “செய்வினை” என்ற கதை உளவியல் பிரச்சிணையோடு சம்பந்தப்படுத்தி சுவாரஷ்யமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கதையின் நாயகனான ஆறுமுகத்தின் மாமாவீட்டில் திடீரென்று நெருப்பு பிடிக்கிறது. அதைப் பார்த்து அனைவரும் பேயறைந்தது மாதிரி இருக்க, அவ் வீட்டில் மூன்று மாதங்களுக்கு முன் வந்த கோமளா எனும் பெண் மாத்திரம் சிரித்தபடி இருப்பதுவும் வாசகனைப் பிரமிக்க வைக்கிறது.

இதே கதையில் இன்னொரு உளவில் ரீதியான பிரச்சினை யொன்றும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது இளம் தம்பதியர் வசிக்கும் வீட்டில் பெண்ணின் தங்கையும் வந்து சேருகிறாள். அன்றிலிருந்து அவ்வப்போது சமைத்த கறியில் கல் இருப்பதாகவும், வீட்டிற்கு மேல் கற்கள் வந்து விழுவதாகவும் பல அதிசயங்கள் நடக்கின்றன. அதற்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்தபோது ஏற்பட்ட பிரச்சினை என்ன என்பதை,

“திருமண வயதான போதிலும் திருமணமாகாமல் ஆசைகளை அடக்கி வைத்திருக்கும், அவளுக்கு இரண்டு வயது முத்த தமக்கை தனது கணவருடனும் பிள்ளையுடனும் சந்தோஷமாக வாழ்வதும் ஏக்கத்தினையும் பொறாமையையும் ஏற்படுத்தி விட்டது. அதன்பேராக உள்பிளவு (Schizophrenia) எனும் மனநோய் க்கு உள்ளாகியிருந்தது தெரிய வந்தது.” எனக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதுடன் கோமளாவின் காதல் சுக்குநூறாக உடைந்து போன பின்பே அவளுக்குள் இவ்வாறான தொரு மாற்றம் ஏற்பட்டது என சின்னத்தம் பியரின் கூற்றாக உண்மையான காதலின் ஆழத்தை

விளங்கவைக்கிறார்.

“கனகலிங்கம்” என்ற கதை பாடசாலையினைத் தளமாகக் கொண்டது. இதயராசன் அவர்கள் நீண்டகாலம் கல்விப்புலத்தில் கடமையாற்றுவதனால் இவை போன்ற அனுபவங்களைக் கதையாக்குவதில் வல்லமை பெற்றிருக்கலாம். அதாவது யாருக்கும் பயமில்லாமல் முரட்டுத்தனத்துடன் படிப்பே ஏறாதவனாக இருப்பவன் தான் கனகலிங்கம். தடியன் என்ற அடைமொழியினால் சக ஆசிரியர்களால் அழைக்கப்படும் கனகலிங்கத்தைப் பேர் சொல்லி அழைத்ததும் மிகவும் பவ்வியமான தோற்றத்துடன் ஆசிரியர் முன் நிற்கின்றான். வறுமைப்பட்ட குடும்பத்திலிருந்து வரும் அவனுக்கு என்னென்ன பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதுதான் கதையின் கரு. அதைப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தண்டனை என்பது தவறைத் திருத்திக்கொள்வதற்கே தவிர பழி தீர்த்துக் கொள்வதற்கல்ல என்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் செயற்படுவார்களேயானால் எப்பேர்ப்பட்ட மாணவர்களையும் வல்லவர்களாக்க முடியும் என்று

திருக்கோவில் யோகா யோகேந்திரன் எழுதும்
“மீண்டும் ஒரு காதல் கதை” (தொடர் நாவல்)
 பெப்ரவரி 2011 இதழிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது.

உணர்த்தியிருக்கிறார் இதயராசன் அவர்கள்.

இதுபோலவே “முரண்பாடுகள்” என்ற சிறுகதை போர்க் கொடுமையையும், “தபால்” என்ற சிறுகதையில் குறிப்பிட்டதொரு ஊரில் நடக்கும் தபால் சேவையின் அசமந்தப்போக் கையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். மற்றும் “வெள்ளைச்சி” என்ற கதை விலங்குகளிடத்தில் அன்பு பாராட்டுவோம் என்ற அடிப்படைக் கருத்தைக் கொண்டு அமையப் பெற்றிருக்கிறது.

“மைதானம்” என்ற சிறுகதையும் விநோதமாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மைதானம் அமைக்க வேண்டும் என்ற ஆவலில் எடுக்கப்படுகின்ற தீர்மானங்களுக்கு புதர்களிடையே தகர்ந்த நிலையில் காணப்படுகிற மலசலகூடம் தடையாய் இருக்கிறது. அதனை தரைமட்டமாக்கு வதில் அதிபர் உட்பட மூத்த ஆசிரியர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். காரணம் முறைப்படி அனுமதி பெறாமல் உடைக்கப்படு மாயின் அதிபரே பல சாவல்களுக்கு முகம்கொடுக்க நேரிடும் என்பதே.

மாணவர்கள் தான் முதலில் மலசலகூடமிருக்கும் இடத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அவர்களே அதை உடைத்தால் பிரச்சினைகள்

ஏற்படாது என்று அறிந்த இளம் ஆசிரியர் மாணவர்கள் உடைக்கட்டும் என்ற உள்நோக்கத்தை மனதில் இருத்தி, மாணவர்களைப் பார்த்து இவ்வாறு கூறுகிறார்.

“கண்டு பிடித்ததுதான் நீங்கள் செய்த குற்றம். அதற்கு பிராயச்சித்தமும் நீங்களே தேடிக்கொள்ளுங்கள்”

அவர் சொன்னதன் நோக்கத்தைப் புரிந்துகொண்ட மாணவர்கள் அவரின் கூற்றை வேதவாக் காக ஏற்று மாணவர்கள் மலசலகூடத்தைத் தரைமட்டமாக்கி விட்டு ஏதுமறியாதவர்கள் போல் இருப்பது ஆசிரியருக்குச் சிரிப்பை வரவழைத்தாலும் அதிபருக்கு த்தனது போலி அதிர்ச்சியைக் காட்டிக் கொள்கிறார். இந்தக் கதையின் இறுதிக் கட்டத்தில் மைதானம் அமைக்கப்பட்டு விளையாட்டுப் போட்டியும் இடம்பெறுகிறது.

நான் இங்கு குறிப்பிட்டுக் காட்டியவற்றுக்கும் அப்பால் கதைகளில் சுவாரஷ்யத்தன்மை எந்தளவில் காணப்படுகிறது என்று அறிய ஆவலாக இருப்பீர்கள். இதயராசன் அவர்களின் “முரண்பாடுகள்” சிறுகதை தொகுதியைப் பெற இன்றே முந்திக் கொள்ளுங்கள்!!!

● **செங்கதர்** யூன் 2010 (வீச்சு 30) இதழில் கவிஞர் ஏ.இக்பால் அவர்களின் “சுபாவம்” என்ற தலைப்பில் கவிதை பிரசுரமாகியிருந்தது. இக்கவிதையை “சுபாவம் :1” ஆக்கி இங்கு “சுபாவம் :2” ஐத் தருகிறார் ஏ. இக்பால் அவர்கள். “சுபாவம்” தொடரும்.

இலக்கிய உலகிற்கிறங்கி
 இழந்தவை என்பதைவிட
 இருந்தவை இழந்ததே மிச்சம்!
 இந்த வரிசையில் நால்வரைத் தெரிந்து
 ஏதோ ஒரு தொகை நந்திடல் சிறப்பு!
 அந்த வரிசையில் வறுமைக் கோட்டின் கீழ்
 நால்வருள்ளனர்! தெரிவு எப்படி?
 தீர்மானித்தால் தீர்ந்தது விஷயம்!
 இல்லையில்லை தெரிவு சரியா?
 என்பதே கேள்வி! திருத்துதல் வேண்டும்!
 மாற்றிட முடியும் என்றமே கூறி
 விடாப்பிடியாய் நின்றனர்!
 ஒன்று பண்ணாமத்தைச் சேர்ந்தவர்
 பறவாயில்லை தெரிவு சரிதான்!
 இரண்டு அந்தக் கலைவாதிதான்!
 ஏனவர்? அரசு ஊழியம் செய்பவர்!
 அதிக சம்பளம் பெறப்பவரல்லவா?
 அவரை விடவும்அவரது தமையனார்
 வித்தவான் உண்மையில் இவரினும்
 வீலை மதிப்புடையவர்! கஷ்டமுடையவர் என்றதும்
 “சரிதான்” என்றனர்!
 மூன்றாம் நபரோ கனிதான்!
 அச்சு இயந்திர வேலையில் அதிகம்
 ஈடுபாடு. கடைபிடிப்பான் மங்கே
 இருப்பதாய்க் கேள்வி அலசிப்பார்த்து
 அறிந்த முடிவுக்கு வருதல் நன்று!
 அவரை விடவும் வசதியில் குறைந்த
 இலக்கிய வசதியில் உயர்ந்தவர் உள்ளனர்!
 நான்காமவரோ பஷீர் படைப்பிலக்கியவாதி
 “நல்லதெரிவு இன்னும் அலசி
 அறிய்ந்து செய்தல் நல்லதே.” என்றேன்!
 இறுதியில் அவர்கள் தெரிந்த வரிசையை
 எவ்வித மாற்றமு மில்லாச் செய்தனர்!
 இதற்குள் ஏனோ அபிப்பிரயாம்
 கேட்டனர்! இன்றுவரையும்சீந்திக்கின்றேன்!
 வீடை வருவதாய்த்தெரியவே யில்லை!
 இலக்கிய மற்றவர் சுபாவமிகவே!

கவிஞர். ஏ. இக்பால்

புரட்சிகரமான புதிய கல்வித்திட்டம்

:அக்கரைச்சக்தி:

இன்றைய பாடசாலைக்கல்வியில் இனங்காணப்பட்ட குறைபாடுகளைத் திருத்தும் நோக்கில் புதிய கல்வித் திட்ட மறுசீரமைப்பு 2007ம் ஆண்டு முதல் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மகரகமவில் அமைந்திருக்கும் தேசிய கல்வி நிறுவகம் புதிய கல்வித்திட்ட மறுசீரமைப்புக்கான வடிவமைப்பை உருவாக்கி அதை அமுலாக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளது. இதுவரையில் நடைமுறையிலிருந்த கல்வி அமைப்பானது, தெரிந்த விடயங்களை மெருகூட்டுவதிலும், ஏற்கனவே முடிவு செய்தவற்றை கற்பதிலும், இருக்கும் விடயங்களை மீண்டும் அதே அடிப்படையில் கட்டியெழுப்புவதிலும் கல்வியாளர்களை ஈடுபடுத்தியது. இந்நிலையை மாற்றியமைத்து, தெரிந்தவற்றை மாற்ற முயற்சித்தும் புதியனவற்றைக் கண்டறிந்தும், எதிர்காலத்திற்குத் தேவையானவற்றை உருவாக்கியும் நாளைய வெற்றிக்காகத் தயார் நிலையில் இருக்கக்கூடிய மாணவர் கூட்டத்தை உருவாக்குவதையே அடிப்படை நோக்காகக் கொண்டு மறுசீரமைப்புத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக வகுப்பறையில் ஆசிரியரின் வகிபாகமும், மாணவரின் வகிபாகமும் புரட்சிகரமான முறையில் மாற்றத்திற்குள்ளாக வேண்டியுள்ளது. ஆசிரியரிடமிருந்து அறிவு வெறுமனே கடத்தப்பட்டு மாணவரிடம் படிவதற்குப்பதிலாக, மாணவர்மைய, தேர்ச்சிமைய, செயற்பாடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட முறைமை புகுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் காரணமாக, வகுப்பில் கற்கும் ஒவ்வொரு மாணவனதும் மாணவியினதும் சிந்னைத்திறன்கள், சமூகத்திறன்கள், தனிப்பட்ட திறன்கள், அறிவைத் தேடியறியும் திறன்கள் என்பவற்றை விருத்தி செய்யும் பெரும் பொறுப்பை ஆசிரியர் தம் தோளின்மீது சுமக்கத் தயாராக வேண்டிய கடப்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புதியவகையில் சிந்திப்பதற்கும், நாளாந்த அனுபவங்களுடாக ஆழ்ந்த அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும், பகுப்பாய்வுத்திறன்களை வெளிக்கொணர்வதற்கும் மாணவர்கட்கு வாய்ப்பளித்து, சரியாகத் தீர்மானங்களெடுக்கக்கூடிய, பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய புதியதொரு சமுதாயத்தை எதிர்காலத்தில் உருவாக்குவதில் ஆசிரியரின் அர்ப்பணிப்பு மிகுந்த பணி எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

கல்வியினால் முளையை மட்டும் போஷிக்கும் முன்னைய முறையை மாற்றி உள்ளத்தையும் போஷித்து நல்ல மனப்பாங்குள்ள பிரஜைகளை உருவாக்குவதே புதிய கல்வித்திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். பகுத்தறிவைப் பெறுவதற்கு ஆசிரியரையே நம்பியிருக்கும் நிலை நாளைய உலகில் சாத்தியப்படாது என்பதனால் அறிவு துரிதமாகப் பெருகிச் செல்லும் தற்போதைய நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு புதிய கல்வி மறுசீரமைப்பின் அம்சங்கள் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.

வகுப்பில் மாணவரால் முன்னெடுக்கப்பட உள்ள குழுநிலைச் செயற்பாடுகளால், அவர்களின் சகபாடிகள் தொடர்பாகக் கவனஞ் செலுத்துவதற்கும், அவர்கள் கூறுபவற்றைப் பரிவுணர்வுடன் செவிமடுப்பதற்கும், அவர்களுடன் பகிர்ந்து பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் பல்வேறு வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும். சிறு குழு நிலையில் தேடிப் பெறும் அறிவை வகுப்பில் ஏனையோருடன் பகிர்ந்து பரிமாறியவாறே எதிர்காலத்தில் உருவாகத்தக்க பிரச்சினைகளைத் தைரியமாக எதிர்கொண்டு வெற்றி கொள்வதற்கு மாணவர்கள் தயாராவர். சகலவற்றையும் ஆசிரியரிடமே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, வாசித்தும், கலந்துரையாடியும், அவதானிப்புகளில் ஈடுபட்டும், தாமாகவே செயல்களில் ஈடுபட்டும் ஆழ் சிந்தனையூடாகப் பகுத்தறிவைத் தேடிப் பெறப்பழகும் மாணவர்கள் தொடர்பாடல் திறன்களையும் தம்மிடையே வளர்த்துக் கொள்வர். குழுமுறைச் செயற்பாடுகளில் மாணவர்கள் ஈடுபடுவதால் ஏனையோரின் கருத்துக்களைச் சகிப்புத்தன்மையுடன் அங்கீகரிக்கப் பழகுவதோடு, சிறு சிறு விடயங்களுக்குக்கூடப் பொறுமையிழந்து சினக்கும் பழக்கத்தை ஒதுக்கித்தள்ளி, நேரத்தை வீணடிக்கும் வெட்டிப்பேச்சுக்களைத் தவிர்த்து அந்நேரத்தைச் சுய மேம்பாட்டுக்காகப் பயன்படுத்தி, பணிகளின் விளைதிறனுக்காகத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுவர். நல்ல ஆற்றல்களை வளர்த்துக் கொள்வர். புதிய வேலைகளைத் தாமாகவே தொடங்குவதற்கும், ஏனையோர் அறிமுகம் செய்யும் விளைதிறனுடைய மாற்றங்களுக்கு ஒத்தழைப்பு வழங்குவதற்கும் பழகிக் கொள்வர். அவர்கள் சுயவிளக்கத்தை வெளிக்காட்டுவதோடு பொருத்தமான முறையில் இடர்களை எதிர்கொண்டு முயற்சியாண்மைத் திறன்களையும் விருத்தி செய்து கொள்வர். இப்புதிய முறையியலுக்கூடாக பொறுப்புக்களை வகிப்பதற்கும், வகை சொல்வதற்கும் மாணவர்க்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பானது வெற்றியளிக்கும் வகையில் கற்றல் - கற்பித்தல் முறைமையை நெறிப்படுத்தும் ஆசிரியர் தேசிய நற்பணிகளில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படத்தக்க சுயகட்டுப்பாடுடைய

புதியதொரு சந்ததியை உருவாக்குவதில் பங்களிப்புச் செய்தவாறு தமது வாண்மைத் திருப்தியையும் மேம்படுத்திக் கொள்வார்.

புரட்சிகரமான புதிய கல்வித்திட்டத்தின் முன் மிகவும் சவாலாக அமையும் பகுதி, க.பொ.த. (உயர்தர) கலைப் பிரிவு மாணவரிடையே தொழிநுட்பப்பாடங்களை அறிமுகம் செய்தலாகும். எமது அன்றாட வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்து, கணத்திற்குக் கணம் புதியனவற்றைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கும் தொழில்நுட்பமானது உணவு உற்பத்தி, வைத்திய தேவைகள், உற்பத்திப் பொருட்கள், சக்தி வளங்கள், எண்ணங்கள் தொடர்பாடல், போக்குவரத்து போன்ற அனைத்துத் துறைகளிலும் ஊடுருவி மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி வருவதால் தொழில்நுட்பம் சம்பந்தப்பட்ட கல்வியை அனைவரும் ஓரளவுக்காயினும் கற்றிருப்பது அத்தியாவசியமானது. தொழில்நுட்பக் கல்வியின் அடிப்படையானது, உள்ளீடுகள், மூலவளங்கள், செய்முறைகள், வெளிப்பாடுகள், பின்னூட்டல், மற்றும் கட்டுப்படுத்தல் போன்றவற்றில் தங்கியுள்ளது. பிரயோகம் இல்லாத தொழில் நுட்பக்கல்வியினால் சமூகத்திற்கு எப்பயனும் விளையாது. தொழில்நுட்பக் கல்வியானது, கணிதத்தையும் விஞ்ஞானத்தையும் பிரயோகித்துப் பணிகளைத் திறமையாகவும், வேகமாகவும், திருத்தமான முறையிலும், சிக்கனமாகவும் செய்து முடிக்கக்கூடிய அறிவை வழங்குகிறது. இதை உத்தேசித்தே கலைப்பிரிவு என்று ஒதுக்கிவைக்கப்படும் மாணவர்களையும் ஏனைய பிரிவினரோடு சமப்படுத்தி அவர்களின் இயல்பான திறமைகளை இனங்கண்டு சமூகத்திற்குப் பயனுள்ள பிரயோகங்களாக உருவாக்க கல்வி மறுசீரமைப்புத் திட்டம் வழிவகுக்கிறது.

தேசிய கல்வி நிறுவகத்தின் தொழில்நுட்பக் கல்வித் திணைக்களமானது இந்த நடவடிக்கையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளது. பல்கலைக்கழகங்கள், உயர் தொழில் நுட்பக்கல்லூரிகளிலுள்ள அனுபவப் பேராசிரியர்கள், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் வெளிக்கள வேலைகளில் திறன்மிக்க பொறியியலாளர்கள், தொழில்நுட்ப நிபுணர்களின் ஒத்துழைப்பினைப் பெற்று தொழில்நுட்பக் கல்வித்திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆண்டு 12 இல் அடிப்படை வன்தொழில் நுட்பப்பாட நெறியாகவும், ஆண்டு 13 இல் வன்தொழில்நுட்பம், மென் தொழில்நுட்பமென்னும் இருபகுதிகளாகவும் இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. வன் தொழில்நுட்பப் பிரிவில், பொறிமுறைத் தொழில்நுட்பம், குடிசார் பொறியியல் தொழில்நுட்பம், மின்சார - இலத்திரனியல் - தொடர்பாடல் தொழில்நுட்பமெனும் மூன்று

பிரிவுகளும், மென் தொழில்நுட்பத்தில் உயிரியல் மூலவள தொழில்நுட்பம், விவசாயத் தொழில்நுட்பம் மற்றும் உணவுத் தொழில்நுட்பம் எனும் பிரிவுகளும் உள்ளன. இவ்விரண்டு பெரும் பிரிவுகளிலுள்ள ஆறு தொழில்நுட்பவகைகளில் ஏதாவதொன்றை கலைப்பிரிவில் கற்கும் மாணவர் ஒருவர் விருப்பத்திற்குரிய பாடமாகக் கற்கலாம். இதனால் அம் மாணவர்க்கு அன்றாட தொழில்நுட்பவிடயங்களை ஓரளவாவது புரிந்து கொண்டு உலக ஓட்டத்தோடு ஒத்திசைக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். அம் மாணவர் இதன் மூலம் மேலும் தொழில்நுட்பத்துறைக் கற்கை நெறியை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியிலோ, தொழில்நுட்பப் பல்கலைக்கழகத்திலோ தொடர்ந்து இறுதியில் தொழில்நுட்பத் துறைப் பட்டதாரியாய் வர வாய்ப்புள்ள தோடு தன் வாழ்க்கைத் தொழிலையும் இலகுவில் தேடிக்கொள்ள முடியும்.

தொழில்நுட்பப்பாட நெறிகளும், ஆசிரியர் வழிகாட்டி நூல்களும் இலங்கையின் தேசிய மொழிகளான சிங்களத்திலும், தமிழிலும் எழுதப்படுகின்றன. எனினும் தொழில்நுட்பப் பதங்களை மிக அச்சொட்டாகத் தேசிய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பதில்தான் சிரமம் ஏற்படுகிறது. தொழில்நுட்பப் பதங்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியில்தான் உருவாகின்றன. இவற்றைச்சில வேளைகளில் வில்லங்கமாக மொழி பெயர்க்க முற்படும் போது பதம் குறிக்கும் கருத்துச் சிதைந்து வேறு அர்த்தமும் தோன்ற ஏதுவாகிறது. தேசிய கல்வி நிறுவனத்திற்காகச் சிரமம்பாராது பெருந்தொகைச் சன்மானத்தை எதிர்பார்க்காது மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் ஈடுபடும் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் உள்ளனர். அவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட பாடத்திட்டங்களும், ஆசிரியர் வழிகாட்டி நூல்களும் காலவோட்டத்திற்கமைய மாற்றங்களுக்குள்ளாகி வருவதும் கண்கூடு. புதிய மாற்றங்கள் எத்துறையில் நிகழ்ந்தாலும் அதைப் பொது மக்கள் அங்கீகரிக்கக் காலம் எடுக்கும் என்பது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க உண்மையாகும். இது தேசிய கல்வி நிறுவனத்தால் அமுல்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் புதியகல்வி மறுசீரமைப்புக்கும் பொருந்தும்.

கல்வி மறுசீரமைப்பு எதிர்பார்க்கும் மனமாற்றத்தை மாணவரிடத்தும் ஆசிரியரிடத்தும் ஏற்படுத்துமா எனச் சந்தேகக்கண் கொண்டு பார்ப்பதை விடுத்து, மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியே தீருவது என்ற உறுதி கொண்டு அனைவரும் ஒரேமுகமாய்ச் செயற்பட வேண்டும் என்பதே இம்மறுசீரமைப்பை ஏற்படுத்துவதில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டுக்

கொண்டிருக்கும் தேசிய கல்வி நிறுவனத்தின் உதவிப் பணிப்பாளர் நாயகம் தேசமான்ய கலாநிதி இந்திரா லீலாமணி கினிகே அம்மையாரின் எதிர்பார்ப்பாகும். ■

பாய்ச்சல்

மரத்தை வெட்டி வீழ்த்திவிட்டுக் கோடரியும் கயிறும் விறகு வெட்டிக் குப் பக்கத்தில் மனம் விட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தன.

காட்டுக்குள் நுழைந்த ஒரு மரங்கொத்தி மாறி மாறி நான்கு மரங்களைத் தன் அலகால் கொத்திவிட்டுப் பறந்து போனது.

“இந்த மரங்கொத்தியைப் பார்த்தாயா? நான்கு மரங்களை மாறி மாறித் தன் அலகால் வெட்டியது - ஒரு மரத்தையாவது அதனால் உருப்படியாக வீழ்த்த முடிந்ததா?” என்று கயிற்றைப் பார்த்துக் கேட்டது கோடரி.

“மரங்கொத்தியால் அது முடியாது” என்றது கயிறு.

“ஏன் அப்படிச் சொல்கிறாய்”

கயிறு சொன்னது:

“நாலு மரத்தையும்

வெட்டுகிறவன்

ஒரு மரத்தையும்

வீழுக்குவதில்லை”

நன்றி : “காசி ஆனந்தன் கதைகள்”

GIUSEPPE GARIBALDI

தகைமை!

:கோத்திரன்:

18ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலம். அழகிய இத்தாலி சிறுசீறு சிற்றரசுகளாகப் பிளவுபட்டுப் பிரிந்திருந்த காலம். முக்கியமாக முன்று அரசுகள் முரண்பட்டு நின்று கொண்டன. வடக்கே அல்பஸ் மலைக்கு அப்பால் நேபிள்ஸ் அது கத்தோலிக்க அரசாக இருந்து. நோமை உள்ளடக்கிய ஆட்சிப்பீடமது. தெற்கே பீட்மண்ட், சார் டிணியா என்ற அரசுகள். நேபிள்ஸ்

இறுக்கமான முடியாட்சியை கொண்டது. பீட்மண்ட் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தை வரித்திருந்தது. சார் டிணியா முடியாட்சியாயினும் சற்று தாராள மனப்பான்மை கொண்ட "விக்டர் இமானுவலின்" கீழ் இருந்தது. சார் டிணியா மன்னனின் முதலமைச்சர் "கபூர்" என்பான் புத்திக் கூர்மையும், அரசியல் நுணுக்கமும் தெரிந்தவன். "பிரஷ்ய" அரசின் முதலமைச்சனாக இருந்த "பிஸ்மார்க்" எனும் அரசியல் ஞானி இவனது வழிகாட்டி. சாடினிய மன்னனின் கீழ் ஒருவரம்புடை முடியாட்சியை ஏற்படுத்த "கபூர்" போட்ட திட்டங்கள் எதுவும் பலனளிக்காமல் காலம் கரைந்தோடிப் போனது. நேபிள்ஸ் இராச்சியத்தினதும், கத்தோலிக்க மதபீடத்தினதும் எதிர்ப்புகளால் அந்தக் கனவுகள் கலைந்து போயின.

எனினும் இத்தாலியின் ஒன்றுபடுத்தலும் சுதந்திர வேட்கையும் கொண்ட இன்னொரு மக்கள் இயக்கம் அங்கே வளர்ந்திருந்தது. இரகசியமான ஆயுதப் போராட்டத்தின் அவசியத்தை உணர்த்தும் அங்கமாகவும் அது இளைய தலைமுறையினரிடம் ஏற்றம் பெற்றிருந்தது. அதன் தலைவன்

“மாஜினி” எனும் மகத்துவமான மனிதன். இவனை “சுதந்திர வீரபுருஷன்” என விதைந்துரைத்தார் மகாகவி பாரதியார். மாஜினியின் இயக்கம் “யவ்வன இக்தால்” (Young Italy) என்பது. இதுபற்றிய அரிய செய்திகள் பலவற்றை இத்தாலியின் சுதந்திரப்போர் பற்றிய வரலாற்றில் காணமுடிகிறது. இந்த இயக்கத்தின் உறுப்பினராக இருந்தவன் “ஜீயோவன்னீ பற்றீஸ்ரா”; இந்தக் கட்டுரையின் நாயகனான “குளுசெபே கரிபோல்டி” என்ற போராளியை “மாஜினி” க்கு அறிமுகப்படுத்தியவன். 1833 இல் மாஜினியை சந்திக்க வைத்தான் பற்றிஸ்ரா. இது நடந்தது 1833 இல் டிசம்பர் மாதத்தில். இத்தாலியின் சரித்திர மாற்றத்தின் சாகசக்காரனான “கரிபோல்டி” யவ்வன இத்தாலியின் உறுப்பினனானான். அது அவனது இருபத்து ஆறாவது வயதின் ஆரம்பம். காதலும் போராட்ட குணமுமான காலம் அது.

கரிபோல்டி 1807 யூலை 4 இல் பிறந்து 1882 யூன் 2 வரை வாழ்ந்தவர். அல்பஸ் மலைத்தொகுதியில் பிரன்சு ஆட்சியிலிருந்த “நிஸ்ஸா” என்ற சிறிய நகரில் பிறந்தவர். சிறுவதியிலேயே போராட்ட குணத்துடன் ஆன குணங்களுடன் இருந்தவர். மாஜினியின் தலைமையிலான முதலாவது போராட்டம் 1834 ல் பீட்மண்ட்டில் நடந்தது. அது தோல்வியிலும் முடிந்தது. மாஜினி கைதானார். ஆயுள் தண்டனையும் பெற்றார். கரிபோல்டி தென் அமெரிக்காவுக்குத் தப்பி ஓடினார். பதினான்கு ஆண்டுகள் உலகின் பலபகுதிகளிலும் பயணம் செய்தார். கரிபோல்டி இராணுவப் பயிற்சிகளையும் பெற்றிட அந்தக்கணம் வாய்ப்பாயிற்று. வாய்ப்புக்கள் அவருக்கு மீண்டும் சுதந்திர தாகத்தை வலுப்படுத்திற்று.

1948 இல் மீண்டும் இத்தாலியில் காலடி வைத்தார் கரிபோல்டி. அவன்பின்னால் மக்கள்படை திரண்டது. எனினும் சுதந்திரப் போராட்டத்தை முன்னிலைப் படுத்தக்கூடியதான சக்தி இருக்கவில்லை. நேபிள்ஸ்க்கு பிரான்ஸ் மன்னன் 3ம் நெப்போலியனின் படை துணையாக நின்றது. பீட்மண்ட் அதற்குத் துணைபோனது. எனவே மக்கள் படை பின்வாங்க நேரிட்டது. கரிபோல்டி தன் நிலையை மீளாய்வு செய்ய வேண்டியவரானான். ஒரு உண்மை தெரிந்தது. பலம் பெற்ற ஒரு படையணியை உருவாக்க வேண்டிய தேவையை சுதந்திரக் கோட்பாளர்களுக்கு உணர்த்திநின்றது. இந்தப் போரில் தன் அன்பு மனைவியும் காதலியுமான “அனிறா” வை இழந்து நின்றார் கரிபோல்டி.

இத்தாலியின் வீரம் பொருந்திய ஒரு பலம் உருவாக வேண்டுமாயின், கபூர், கரிபோல்டி, மாஜினி, விக்டர் இமானுவல் என எல்லோருமே

ஒன்றினைய வேண்டிய கட்டாயம் வந்தது. இந்தவேளையில் “கபூர்” வேகமாகச் செயற்பட்டான். பிஸ்மார்க்கின் ஆலோசனையுடன் நால்வரும் ஒன்று கூடினர். சார்ஜினிய அரசின் முழு இராணுவத்தையும், விடுதலைப் படையுடன் இணைத்தான் விக்டர் இமானுவல். அனைத்துப்படைக்கும் தளபதியாக கரிபோல்டி நியமனம் பெற்றான். கரிபோல்டியின் அழைப்பை மக்கள் ஏற்றார்கள். சாரிசாரியாக மக்கள் படை திரண்டு நின்றபோது கரிபோல்டி பின்வருமாறு ஒரு வரலாற்றுச் சொற்பொழிவை நிகழ்த்தினான். “அன்பான என்படை வீரர்களே! நான் உங்களுக்குச் சுதந்திர பூமியைக் காட்டுவேன், அதற்காக உங்களுக்கு தரும் பரிசுகள், துன்பம், துயரம், பஞ்சம், பசி, பட்டினி, என்பனவைதான். இவைகளை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் எல்லோரும் என் பின்னால் வாருங்கள்! நான் இத்தாலியை ஒன்றுபடுத்திக் காட்டுகிறேன். மக்கள் மனமொத்து மார்தட்டிப் புறப்பட்டார்கள்.

முதலில் மண்டியிட்டது பீட்மண்ட். அதன்பின் பல சிற்றரசுகள் வரிசையாக வீழ்ந்தன. இறுதியில் எஞ்சிநின்றது. “நேபிள்ஸ்”. கால்நடையாகவே அல்ப்ஸ் மலையைக் கடந்து சாதனை படைத்தான் கரிபோல்டி. அங்கே அவன் சந்தித்த இழப்புகள் அநேகம். பிரன்க்ப்படைகளின் துணையுடன் நேபிள்ஸ் நியிர்ந்து நின்றது. சளைக்கவில்லை கரிபால்டி. தன்படையின் அரைவாசிப்பேரை காவு கொடுத்து களத்தில் நின்ற கரிபோல்டியைப்பார்த்து உலகமே வியந்து நின்றது. பலத்த எதிர்ப்பின் பின் பணிந்தது நேபிள்ஸ். மக்கள் கரிபால்டியைத் தோளில் சுமந்து கொண்டாடினார்கள். உலகம் எங்கும் புகழ் பரவியது. 1862 இல் இந்த வெற்றியின் பின் அமெரிக்க அதிபரான ஏபிரகாம் லிங்கனிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது கரிபோல்டிக்கு. அந்த நாட்களில் நடந்து கொண்டிருந்த வடக்கு - தெற்கு மாகாண உள்நாட்டுப் போருக்குத் தலைமை தாங்குமாறு அழைத்தார் அமெரிக்க ஜனாதிபதி. கரிபால்டி தலைமைதாங்க ஒப்புக் கொண்டார். எனினும் அவர் விதித்த நிபந்தனைகளை லிங்கனால் நிறைவேற்ற முடியவில்லை. தான் பதவியை ஏற்பதானால் அடிமை ஒழிப்புச் சட்டத்தை உடனடியாக நீக்குவதாக அறிவிக்க வேண்டும். அத்துடன் மேஜர் ஜெனரல் பதவி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றார். லிங்கனுக்கு அவைகளில் முதலாவதை ஏற்பதில் நடைமுறைச்சிக்கல் இருந்தது. எனவே இருவருமே இணைய முடியாதபடி சரித்திரம் சதிசெய்துவிட்டது. எனினும் “ஏபிரகாம் லிங்கன் இந்த உலகின் இணையற்ற பொக்கிசம்” என்று எழுதியிருக்கிறார் கரிபோல்டி.

கபூர், மாஜினி, விக்டர் இமானுவல், பிஸ்மார்க் கண்ட கனவுகள்

நிறைவேறின. நிறைவேற்றினான் கரியால்டி. அதன் பின்னரான ஆட்சி அமைப்பதுபற்றிய கேள்வி எழுந்தது, விக்டர் இமானுவல் பெருந்தன்மையுடன் விலகி நின்றான். இது கரிபால்டியின் வெற்றி. எனவே அவன் தான் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்றான் விக்டர் இமானுவல். முடிவு கரிபால்டியின் கரத்தில் இருந்தது. தான் கைப்பற்றி ஒன்றிணைத்த சுதந்திர இத்தாலிக்கு ஒரு வரம்புடைய முடியாட்சியின் (ஐனநாயக மக்கள் சபை மூலம்) கீழ் விக்டர் இமானுவலே மன்னன் என அறிவித்தான் கரிபால்டி, ஆட்சிக்கு அவன் ஆசைப்படவே இல்லை. விக்டர் இமானுவல் நிதானமாகச் சொன்னான். “சரி இப்போதாவது ஒரு ஆட்சிப்பதவியை ஏற்றுக்கொள்! நீ எதை கேட்டாலும் இசைகிறேன்” என. கரிபால்டி எதையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இறுதியாக அவன் பெற்றுக்கொண்டது “சிசிலி” தீவில் ஒரு பண்ணையை மாத்திரமே. “என்னை நிம்மதியாகப் போக அனுமதியுங்கள்” என்று சொன்ன கரிபால்டி இறுதிவரை அரசியலுக்கோ, ஆட்சிக்கோ வரவில்லை. அந்தப்பண்ணையிலேயே அவனது ஆயுள் 1882 யூன் 2 வரை நீடித்தது. நிம்மதியுமானது.

அவரது மரணத்தின் பின் இத்தாலிய கடற்படையின் ஐந்து கப்பல்களுக்கு “கரிபால்டி” என எண்வரிசைப்படி பெயரிடப்பட்டன. இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது இக்கப்பல்கள் களத்தில் செயற்பட்டிருந்தன. இத்தாலிய “ஐனிகுவம்” எனும் குன்றில் கரிபால்டியின் உருவச்சிலையொன்று உண்டு. இக்குன்று “ரோம்” நகர்ப்புறத்தில் உள்ளது. கரிபால்டியின் மார்பளவு சிலையை இன்றும் வாஷிங்டன் நகரின் உயர் நீதிமன்ற வளாகத்தில் பார்க்கலாம். உலகின் பலநாடுகளில் இவரது பெயரில் பல அமைப்புகள் உள்ளன. இந்தியாவின் பிரதமராக இருந்த பண்டித ஜவகர்லால் நேரு தனது அரசியல் போராட்டத்தின் வழிகாட்டி என்று கரிபால்டியைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். கரிபால்டியின் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கற்பித்த தன் ஆங்கில ஆசானுக்கு நேரு நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்.

உலகில் பல நாடுகளில் உரிமைப் போராட்டங்களை வழி நடத்தியவர்கள் சுதந்திரத்தின் பின் அந்த நாட்டின் தலைமைப் பதவியை ஏற்று அலங்கரித்திருக்கிறார்கள். வசதியான வாழ்வையும் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு விதிவிலக்கான இரண்டு தலைவர்களின் வாழ்க்கையை சரித்திரம் குறிப்பிடுகிறது. ஒருவர் மகாத்மாகாந்தி, மற்றவரவர் கரிபால்டி. தங்கள் வழிகாட்டல்களுக்காகவும் தியாகங்களுக்காகவும் எந்தப் பதவியையும் ஏற்க மறுத்தவர்கள், எதிர்பார்க்காமலும் இருந்தார்கள் என்பதுதான் வரலாறு.

“ஒருவனை ஒரு செயலுக்குப் பொருத்தமானவன் என்று அதைச் செய்வதற்காய் உரிமையை ஒப்படைத்ததின்பு அவனை அச்செயலுக்குரிய எல்லா வசதிகளும் உரிமைகளும் உடையவனாக உயரச் செய்தல் வேண்டும். வினை ஒப்படைத்ததன் பின் அதற்குரிய தகுதிகளையும் ஒப்படைத்துவிட்டு விலகி நிற்க வேண்டும்”

என்ற குறளில் வள்ளுவம் கரிபோல்டியை இனம் காட்டியிருக்கிறது. இதோ:

“வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்”

[தெரிந்து வினையாடல் - குறள் 518]

வரவு

‘தொண்டன்’

சமய, சமூக : கிலக்கிய வெளியீடு : நவம்பர் :
2010

தொண்டன்

ஆசிரியர் : ரொஹான் பேனார்ட்

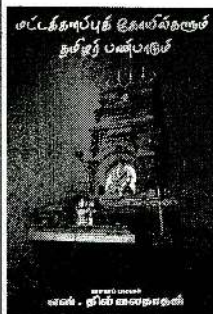
தொடர்பு

: சமூகத் தொடர்பு நிலையம்,
த.பெ.இல. 44,
மட்டக்களப்பு.
Tel: 065-2226486
E-Mail : scctribatti@gmail.com

விலை: 25/-

வரலாறு

சைவப்புலவர்
எஸ்.தில்லைநாதனின்

மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் துழிழர் பண்பாடும்

நூலாசிரியர் : எஸ்.தில்லைநாதன்

வெளியீடு : எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம்,
அமீர்தகழி, மட்டக்களப்பு.

விலை : 200/-

இந்நூலில் 5 ஆலயங்களின் விரிவான வரலாறு இடம் பெறுகிறது. அவை துறைநீலாவணை கண்ணகை அம்மன் ஆலயம், பெரியபோரதீவு ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்மன் ஆலயம், கொக்கட்டிச்சோலை ஸ்ரீ தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயம், துறைநீலாவணை ஸ்ரீ தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் ஆலயம், மண்டுர் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலயம். இந்த ஆலயங்களில் வெவ்வேறு வகையான வழிபாட்டு முறைகள் இடம்பெறுகின்றன.

அம்மன் ஆலயங்களில் பத்ததி முறை வழிபாடும், தான்தோன்றீஸ்வரர், தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் முதலிய ஆலயங்களில் ஆகமமுறை வழிபாடும், மண்டுர் கந்தசுவாமி ஆலயத்தில் மௌன பூசை வழிபாடும் இடம் பெறுகின்றன.

இவ் வாலயங்களுள் துறைநீலாவணை ஸ்ரீ கண்ணகை அம்மன் ஆலயம் பற்றி விசேஷமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்வாலயத்தின் நடைமுறைகளும், கண்ணகை அம்மன் அருள்பெற்று காரியசித்தி பெற்றமை பற்றியும் நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். குறிப்பாக வதனமார் மேடை பற்றியும் அவர் இதில் குறிப்பிடுகிறார்.

மகாவித்துவான் பண்டிதர் வி.சீ.கந்தையா எழுதிய “மட்டக்களப்புத் தமிழகம்”, “கண்ணகை வழக்குரை” ஆகிய இரு பாரிய நூல்களும் கண்ணகை வழிபாடு தொடர்பான விபரங்களை சாங்கோ பாங்கமாக எடுத்துக் கூறுகின்றன.

அவற்றில் இடம்பெறாத பல விடயங்களையும் நூலாசிரியர் இந்நூலில் குறிப்பிடுகின்றார். 44 பக்கங்களைக் கொண்ட இக் கட்டுரையில் 13 குடிகள் பற்றிய விபரம் 1886 இல் இருந்து பூசகர் விபரம், வண்ணக்கர் விபரம், 1978 இலிருந்து தலைவர்கள் விபரம், 1806 இல் இருந்து ஊழியக்காணி அப்பனார் விபரம் முதலியன இடம்பெறுவது நூலாசிரியரின் தேடல் முயற்சிக்கு ஒரு சான்று ஆகிறது.

இவ்வாறே ஏனைய 4 ஆலயங்கள் பற்றிய கட்டுரைகளிலும் சாங்கோபாங்கமான வரலாற்று விபரங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

பெரியபோரதீவு பத்திரகாளி அம்மன் ஆலயம், தீப்பாய்தலுக்கு பேர் போனது. ஆண்டு தோறும் இங்கு நடைபெறும் தீப்பாய்தல் உற்சவம் முக்கியமானது. தற்போது இவ்வாலயத்துக்கு பிரம்மாண்டமான ஆலய கட்டிடம் அமைக்கப்படுகிறது. தமிழகத்தில் உள்ள மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயத்திற்கு ஒப்பான தோற்றப் பொலிவுடனும் சாஸ்திர நுணுக்கங்களுடனும் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. 6.6.1984 இல் இவ்வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது.

வடக்கு நோக்கி அமைந்துள்ள ஆலயத்தின் பிரதான கோபுரம் 11தளங்கள் கொண்டதாக 108 அடிக்குமேல் உயர்ந்த கோபுரம் உடையதாக அமைந்துள்ளது என நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் உள்ள ஆலயங்களில் குடி அடிப்படையிலேயே திருவிழாக்கள், பூசைகள் ஒதுக்கப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இவ்வாலயத்தில் பின்வரும் குடியினர் விசேட பூசைகளை மேற்கொள்ளுகின்றனர். சூரிய அடப்பன்குடி, சுமமாடு கட்டுக்குடி, சிங்களக்குடி, வடராமன்குடி, கட்டாடிக்குடி, கொல்லன் கந்தன்குடி, சம்மான் காறன்குடி, பதங்சலிகுடி, ஆசாரிகுடி (மொத்தம் 9 குடியினர்) இவ்வாலயம் தொடர்பாகவும், நூலாசிரியர், தலைமைப் பூசகர் விபரங்களைத் தருகிறார். இவ்வாலயத்தின் தலைமைப் பூசகராக சேவையாற்றும் விஸ்வப் பிரம்மம் வை.இ.எஸ்.காந்தன் குருக்கள் பற்றியும் நூலாசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

அவர்களது பூசைக்கிரியை சிறப்பும், பக்தி நிலைப்பதிலும் இவ்வாலயத்தில் அமைந்திருப்பது அம்மனின் திருக்கருணை அல்லவா என நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

இவ்வாறு ஆலயத்தின் கடந்த காலச் சிறப்புகளும் தற்போதைய சிறப்புகளும் கட்டுரையில் பதிவாகின்றன. கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிஸ்வரம், மட்டக்களப்பில் பிரசித்தி பெற்ற மற்றுமொரு ஆலயமாம். தான்தோன்றிஸ்வரர் என்பதன் பொருள் சுயம்பு லிங்கம் என்பதாகும்.

இவ்வாலயம் தொடர்பாகவும் நூலாசிரியர் பழைய வரலாறினைத் தருகிறார். திருவிழாப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பின்வரும் குடிகள் பற்றியும் கூறுகிறார். அவ்விபரம் வருமாறு.

தேசத்து வன்னிமை, வேளாளர், பெத்தாங்குடியார். கோப்பிகுடியார், கச்சிலா குடியார், பணிக்கன் குடியார், படையாண்ட குடியார், காலிங்கா குடியார், உலகிப்போடி குடியார், செட்டியார் இவைதவிர ஆரம்பத்தில் ஆலயம் 1 - 3 திருவிழாவும், கோயிலார் 4வது திருவிழாவும், தேரோட்டம் பொது, தீர்த்தோற்சவம் பொது எனவும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

மண்டுர் கந்தசுவாமி ஆலயம், வித்தியாசமான வழிபாட்டு முறையைக் கொண்டுள்ளது. கதிர் காமத்தைப் போலவே இங்கும் திரை திறக்கப்படாமலே பூசை நடைபெறும். கப்புகனார் வாயில் துணியைக் கட்டியவாறு “**மௌனபூசை**” செய்வார். கருவறையில் தங்கவேல் உருவில் முருகக்கடவுள் அருள் பாலிக்கிறார். இங்கு நடைபெறும் பூசைகள் கதிர்காமத்தை ஒத்திருப்பதால், “**சின்னக் கதிர்காமம்**” என்னும் சிறப்புப் பெயரும் இவ்வாலயத்துக்குண்டு.

துறைநீலாவணை தில்லையம்பலப்பிள்ளையார், மேற்குறித்த ஆலயங்கள் போன்று பிரசித்தமானது அல்ல. ஆனாலும் நூலாசிரியர் ஊர் அபிமானம் காரணமாக அக்கோயிலையும் இவ்வரிசையில் சேர்த்துள்ளார் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆனாலும் இக்கோயில் தொடர்பாகவும், ஆலய வரலாறு, இந்தியாவிலிருந்து பெற்ற பிள்ளையார் விக்கிரகம், தீர்த்தக்குளம், மாதபூசை, பூசைகளை நடாத்தும் குடியினர் பற்றிய விபரங்களை நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குடிகள் விபரம் சுவாரஸ்யமானது. சிந்தாத்திரன்குடி, பாட்டுவாழிகுடி, முடவன்குடி, படையாண்டகுடி, கோப்பிகுடி, பொட்டப்பழைச்சிகுடி, காலதேவன்குடி, செம்பகநாச்சிகுடி, வெள்வேலன்குடி, பரதேசிகுடி, வைத்திய உப்பன்குடி, வெள்ளாயிகுடி, நரையாயிகுடி, முதலிய 13 குடிகள் இவ்வாலய விழாக்களை நடாத்துகின்றன.

“**மட்டக்களப்புக் கோயில்களும் தமிழர் பண்பாடும்**” என்ற தலைப்புடன் கூடிய

இந்நூலில், பண்பாடு தொடர்பாக எந்த அளவுக்கு ஆலயங்கள் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

நூலாசிரியர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:-

“சுருங்கக்கூறின், சமயம், வாழ்க்கைமுறை, பாரம்பரியங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், சமூகபயன் மதிப்புகள், தீர்ப்புக்கள் என்பனவெல்லாம் பண்பாட்டின் வடிவங்களே. இதுபற்றி நாம் சிந்தித்தல் தகும்.”

காலம் காலமாக, தலைமுறை தலைமுறையாக ஆலயங்கள் மனித வாழ்வுடன் இரண்டறக் கலந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். இந்த ஆலயங்களே மனித மனங்களில் மனிதப் பண்புகளை வளர்க்கின்றன. ஆகவே ஆலயங்களுக்கும், பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு.

இந்நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதிய பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“இந்நூலிற்கோயில் பரிபாலனம், ஆலய சேவைகள், வழிபாட்டு முறைகள், சமூகத் தொடர்புகள் என்பன பற்றிய விளக்கங்கள் பூரணமானவை. புதிய பல விபரங்கள் அவற்றில் அடங்கி உள்ளன. இந்நூல் ஒரு முன்முயற்சி என்ற பொழுதிலும் விர்வானதாகவும் முன்னுதாரணமாகவும் அமைந்துள்ளது...” இவ்வாறு அவர் கூறுகிறார்.

நூலை முழுதாக வாசிப்பவர்கள் இந்த உண்மையை நன்கு உணரலாம்.

:அருள்மணி:

உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் சங்க 6^{ஆம்} மாநாடு 05.01.2011
அன்று கொழும்பு இராமகிருஷ்ணமிஷன் கருத்தரங்க
மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ளது.

தொடர்பு : உலகத்தமிழ்ச் சிற்றிதழ்சங்க இலங்கைக்கிளை,
57, மகிந்த பிளேஸ், கொழும்பு -6.

தொலைபேசி : +94 7776612315

மின்னஞ்சல் : kolundu@gmail.com

வீசுவாசம் வேல் அமுதன்

வெள்ளவத்தைக்கு 102 இலக்க வழி :
பஸ்சில் பயணித்து, வெள்ளவத்தை காவல் :
நிலையத்திற்கு முன்பாக இறங்கி, பசிள் :
லேன் ஊடாகச் செல்ல எத்தனித்த :
கலியாணப் பொருத்துநர் தங்கராசா :
பட்டபாடு... அப்பப்பா!

கொட்டிய பேய் மழையால் church :
houseக்கு முன்பாக ஓடிய வெள்ளத் துள் :
தத்தளித்தார்; அந்தப் பெரு மழையால் :
ஏற்பட்ட அசௌகரியத் தையும் அக் :
கறைப்படுத்தாது. face ஓடிய மோட்டார் :
வாகனங்களால் பொருத்துநர் குளிப் :
பாட்டப்பட்டார்; ஒன்றரையடி அழுக்கு நீர் :
முழுக்குடன் பசிள்ஸ் லேன் தொங்கலுக்குப் :
போனபோதுதான், காலில் போட்டிருந்த :
சிவிப்பர் சோடியில் ஒன்றை வெள்ளம் :
அள்ளிச் சென்றது தெரிய வந்தது! :
மற்றையதனிச் சிலிப்பரைத் தூக்கித் தூர :
ஏறிந்துவிட்டு, காலணியே இல்லாமல் :
விறுவிறுவென நடந்து chief clerk :
துரைரத்தினம் வீட்டிற்கு ஒரு மாதிரி :
சொன்ன நேரத்திற்கு வந்து சேர்ந்து :
விட்டார்.

தங்கராசா பெருமழையுள் மாட்டுப் :
பட்டதும், காலணியை வழுக விட்டதும் :
துரைரத்தினத்திற்கு அவர்மேல் மேலதிக :
அக்கறையை உண்டு பண்ணின “தேவி :
எங்கடை தங்கராசா நல்லாக நனைந்து :
போனார். சூடான தேத்தண்ணியும் ஏதாவது :
சாப் பிடவும் கொண்டு வா” என :
மனைவிக்குச் சத்தமிட்டார்.

தங்கராசாவுக்குப் பரிவுடன் தேநீரும், :
மலிபன் பிஸ்கட்டும் வழங்கப்பட்டன.

தான் பாவிக்கும், ஒரு சோடி செருப்பைப் :
பொருத்துநர் திருப்பி தன் வீட்டிற்குப் :
போகும்போது அணிந்து கொண்டுபோக :
வசதியாக தமது வீட்டுக் கதவடியில் :
வைத்த துரைரத்தினம் பேசைத் திறந்து :

இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ரூபாய் காலையும் :
பொருத்துநரின் சேட் பைக்கற்றுள் :
திணித்தார்.

“என்னையா இதெல்லாம்! ஏன் காசு? :
அப்பிடி நான் என்ன செய்து போட்டன்?” :
பொருத்துநர் கேள்விமேல் கேள்வி :
கேட்டார்.

“தங்கராசா!” கடந்த ஆறுமாதகாலமாக :
நீ பட்டபாடு மழை, வெயில் எண்டு பாராது :
இந்தக் கலியாணம் ஒப்பேற படும் :
வேதனை எனக்கு விளங்கும். நீ நல்லாக :
இருக்க வேணும். அப்பதான் என்றை :
மகளுக்கும் நல்ல மாப்பிளை கிடைப்பான்” :
“சரி ஐயா! மாப்பிள்ளை பிடிச்சதுதானே! :
பன்னிரண்டு வருஷம் UK இல் இருந்திட்டு :
வந்த நல்ல பெடியன் M.Sc. ஐயா, பெரிய :
இடத்திலை நல்ல வேலை...”

“கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கோ :
தங்கராசா, மாப்பிள்ளை ஒரு மாசமாக :
UK இல் இருந்து email லும் போனிலும் :
எங்க கட மகள் மதுராவோட :
கதைச்சிருக்கிறார். அவள்பிள்ளை law- :
yer ரல்லே. அவளினர் கதையையும் :
கேட்பம்!... மதுரா, மதுரா! இஞ்சை :
கொஞ்சம் வா அம்மா... தங்கராசாவுக்கு :
மாப்பிளை பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லம்மா.” :
“அம்மா, மாப்பிள்ளையப் பிடித்திருக் :
குத்தானே?”, பொருத்துநர் முந்தியடித்துக் :
கொண்டு மதுராவை விசாரித்தார்.

மதுரா சொன்ன அதிர்ச்சியூட்டிய பதில் :
“மாப்பிளை எங்களுக்குச் சரி வரமாட்டார். :
நான் என்ற அப்பா அம்மாவுக்கு ஒரே :
பிள்ளை. ஆனால், மாப்பிளை :
கலியாணத்திற்குப் பிறகு என்றை அம்மா, :
அப்பா எங்களிட்டை வரப்பாதாம், தனக்கு :
மாமா, மாமி வந்து போறது பிடிக்காதாம்!”

ஒரு படைப்பாளனின் மனப் பதிவுகள் — 17

கவிதையென்பது புரிவதற்கான தல்ல,... உணர்வதற்கானது, அப்படி உணர்வைச் சிலிர்த்தவைப்பதற்காகவே, உவமைகள்.. கவிதை முழுக்க நிரம்பி வருகிறது, உவமையே கவிதையாகி வருகிறது. உண்மையாக... கவிதையின் மொழி உவமை, உருவகங்களே.. “உவமையெனும் தவலரும் கூத்த” என்றோர் பழைய செய்யுள் இதைச் சாற்றுறுதி செய்கிறது.

உவமைதான்... உருவகம், படிமம், குறியீடு என பலவிதமாக வடிவெடுக்கிறது. இந்த உவமையின் அடிப்படை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது, “மனித அறிவு வளர்வதே ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் திறத்தினாற்றான்” என்ற கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கதே. கவிதைப் படிப்பியலுக்கு, வாசனைக்குச் சுருதி கூட்டுவது உவமைப் பின்னல்களே. ஆனால் இன்றையக் கவிதைகளில் இந்தப் போக்கைக் காண முடிகிறதா?... தரிசிக்க முடிகிறதா?... முடிகிறது, ஆனால் விளங்கிக் கொள்ளத்தான் முடியவில்லை. உவமையெனும் பெயரில் விளக்கமில்லாத சூத்திரங்கள் கவிதையாகி வந்தால்.. எந்த வாசகன்தான் கவிதையை நெருங்கி வருவான்!

இன்றையக் கவிதையின் உயிர்ப்பின்மைக்கு.. புரிந்து கொள்ளமுடியாத, கொண்டு கூட்டற் பிசைவுகளும், பச்சையான, ஊத்தையான வார்த்தைப் பிரயோகங்களுமே காரணியென்பது மறுத்துரைக்க முடியாத உண்மை.

மனித இயல் என்பது அகம், புறமென்ற இருவேறு பகுதிகளைக் கொண்டது. இதில் அகவியல் மறைக்கப்படவேண்டியது. அதுபற்றி வெளிப்படையாகப் பேசாமலிருப்பது மனித நாகரீகம். ஆனால் எங்களது கவிஞர்கள் பலபேருடைய பாடுபொருள் இந்த அக உணர்வுகளே. இந்த விடயங்களை சர்வசாதாரணமாக, பச்சையாகவும், மொச்சையாகவும் எழுதி தங்களது பெயர், பேசப்படும் பேராக மாறவேண்டுமென மும்முரமாக முயன்று, செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எங்கள் கவிதைச் செல்வர்கள்.

ஆண் - பெண் உறவியல் தர்மத்தைவிட மிக உயர்வான தத்துவம், உடல், உயிர், மனம், ஆன்மா, இவற்றை உள்ளடக்கியதே ஆண் பெண் இயல். இந்த இயலைக் கையாளும்போது கலாசாரச் சரிவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடிய நசிவுகளைப் பதிவுகளாக்குவதிலிருந்து கவிஞர்கள் விடுபட வேண்டும்.

ஆர்வம் மட்டும் கவிதைக்கு முதலீடாகாது. கவிதையின் ஆழ, அகலங்களை அறிந்து கொள்ளுகின்ற வேட்கையும், தேடல்களுமே ஒரு கவிஞனை முழுமைப்படுத்தும்.

உடனடியாகக் கவிஞனாகும் ஆசையால் தேடுதலிலாத வரவுகளை அம்பலப்படுத்தி நகல் கவிஞனாகாமல், கவிதை அக்கறையோடு, கவித்துவச் செழுமையுள்ளதாக தங்களது படைப்புகளை ஆக்க இன்றையக் கவிஞன் தன்னைத்தயார் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

கவிஞர்கள், வாழ்வியலில் பல பகுதிகளையும் உற்று நோக்குபவர்களாக இருக்க வேண்டும். உள்ளும், புறமுமாக தம்மையும் கூர்மைப்படுத்திக் கொள்கின்றவர்களாகவும் மாற்றம் பெறவேண்டும். அதாவது ஒரு கவிஞனுக்கு தன்னைப் பார்க்கவும், தனது அயலை நோக்கவும் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு கவிஞனுக்கு அகவயநோக்கும் தேவை. புறவயப் பார்வையும் தேவை. எதையும் விரசமில்லாமல், அசிங்கப்படுத்தி ஊத்தையாக்காமல், வெளிப்படுத்துகிற பக்குவமும் அவசியம். மனித நாகரீகம் காக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் எங்களது கவிதையாளர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

கவிஞனே!

உன்னுடைய தேடல்கள்....

மின்னலை மெருகேற்றும் இருளாகவும்,

இருளைத் தலக்குகிற மின்னலாகவும்,

எளிமையும் தெளிவும், குளிர்வுமுள்ள

பரிசுத்த நீராகவும் வெளிவரட்டும்.

நம்மிடம் இலக்கியம், கவிதை சம்பந்தமான கற்றல் இல்லை, அப்படியிருந்தாலும் அது குறைவு. அறிதலுமில்லை. அறிகின்ற

அறியக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தாலும் முழுதாக அறிவதற்கான ஆர்வமும் இல்லை. கவிதை பற்றி அறிவிப்பவர்களும், திறனாய்வாளர்களாக சிலம்பாடுவர்களும் கூட முழுமையாக அறிந்தவர்களாயில்லை. அரைகுறைகள் இப்படி கவிதையை அரைகுறையாகத் தெரிந்து கொண்டு கற்றுக் கொண்டு அம்பலத்திற்கு வருவதால், நாமும் பழுதாகி நமது கவிதைப் படைப்பியற் தரங்களையும், கனதிகளையும் பழுதாக்கிச் சிதைக்கிறோம். சின்னா பின்னப் படுத்துகிறோம்.

இதுதான்... இப்படித்தான் இருக்கிறது. கவிதைப் படைப்பியலின் நிலை. அறிதலில்லாத ஆக்கவியலாகக் கவிதைப் படைப்பியல் இருப்பதால் மொழியின் வளமும், வளர்ச்சியும் தரம் தாழ்ந்து வளம் குறைந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இதுபற்றிச் சொன்னால் எங்களது கவிதா மேதாவிகள் சிலர் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். சும்மா கொம்பு சீவிக்கொண்டு சண்டைக்கு வருகிறார்கள். அதற்காக களமமைத்து தங்களது அறிவியல், கவியியல் “மந்தத்தை” பலரறியப் பறைசாற்றுகிறார்கள். எரிகின்ற விளக்குத்தான் மற்ற விளக்குக்கு ஒளியேற்ற முடியும். ஆனால் இங்கு எரியாத திரிகளே இன்று ஒளியேற்ற விழைகின்றன.

ஆர்வம் மட்டும் படைப்பியல் ஆளுமைக்கு முதலீடாகாது. விமர்சனங்களும், விமர்சனத் தூக்கி விடுதல்களும், வசன விக் கிரகங்களை சொல்வாண வேடிக்கைகளைக் கவிதையாக்கிவிடாது. கவிதை, மொழியின் சிறப்பை விலாசிக்கின்ற உயிர்த்துபவமான பகுதி. அசிங்கமான, அருவருப்பை மூட்டுகின்ற “தோற்சரசக்” குறியீடுகளையெல்லாம் கவிதையாக ஏற்றுக் கொள்ளவோ, ஏற்றுக் கொண்டு மொழியைத் தரம் குறைத்துக் கொள்ளவோ கவிதை ஆர்வலர்கள் தயாராகவில்லை.

நடப்பியற்போக்கு, இயற்கைநெறிப்போக்கு என்பவற்றை மறுதலித்த “புதுப்பாணிக் கவிதைப்படைப்பியல்” இன்றுவரை எந்தவிதமான வெற்றிகளையும் பெறவில்லை என்பதுதான் உண்மை. ஏனெனில் அந்த எழுத்துகளில் செறிவோ, இறுக்கமோ உருக்கமோ இல்லை. மனித உணர்வுகளே மனிதனைப்புட மிடுகின்றன. உறவுதரும் உணர்வுகள், அதன் விளைவுகளே வாழ்க்கை. அந்த வாழ்க்கையின் பதிவுகளும், அசைவுகளுமே இலக்கியத்தேடல்கள். வாழ்வுடன் கலந்த மனவிளைவே கவிதை. வாழ்க்கையுடன் உறவாடிச் சுகித்த அனுபவத்தின் பகிர்வே இலக்கியம்.

“வெள்ளை மனதில் விளக்கேற்றி நம்மவர்க்கே
கள்ளூட்டும் இன்பக் கலை”

என்று கவிதை எழுதி, கலைக்கு, குறள் வெண்பாவினூடாக விளக்கம் தந்த மூத்த கவிஞர், கல்முனைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சிரேஷ்ட கவிதையாளர் கலாபூஷணம் மு.சடாட்சரன் அவர்கள் 1969 களில் எழுதியிருந்த “கடமையை மறந்தால்” கவிதையின் சிறப்பை, அதன் வளத்தைப் பாருங்கள்.

சொந்தஊர் சென்று வீட்டிற்
சுகம்பெறும் வாஞ்சை யோடு
சந்தைக்குப் போனேன், ஏதும்
சத்துள்ள கறிகள் வாங்க...
முந்தி வந்தவர் கை, தோளில்
மூட்டையும் முடிச்சும் கொண்டு
இன்புடன் வரவேற்று என்னை,
ஏகினார் ஔம்பு போல.

போனதும் நாற்புறத் தும்
புதியன தேடும் வேளை
தேனையும் வெல்வம் இன்ப
தீன்பலாக் கனியைக் கண்டு
வேணுமென் நதற்குப் பேரம்
வினவிநான் வைத்து வீட்டு
வானவில் அழகு காட்டும்
வனிதையர் நடனம் பார்த்தேன்.

கடமையை மறந்து காலம்
கழிந்ததும், நெருப்பில் வேகும்
மடையரில் ஒருவனாக
மதியிறந் தங்கே நின்றேன்
படுவானில் நின்று வெய்யோன்
பனிவரை மஞ்சம் சேர
நடக்கிறேன் இதயம் நொந்து
நற்கனி ஒன்றும் காணேன்.”

உயிர்ப்பும், வீரியமும், கவித்துவமுள்ள கவிஞனுக்கு, அவன் பெற்றுக்கொண்ட வாழ்க்கை அனுபவங்களே, அவனது பாட்டின்

பொருளைப் புரியவைக்கும் உவமை, உருவகங்களாக வந்து கவிதைக்கு உயிரோட்டம் கொடுக்கின்றன. அவையே தமிழ் இலக்கியத்தின்.. புதிய திசைகளையும், செல்நெறிகளையும் தொட்டுக் காட்டுகின்றன. ஆனால் இன்றையக் கவிதைகளில் இத்தகைய நுணுக்கமான படைப்பியற் திறன்கள், வெளிப்பாட்டு உத்திகள் மருந்துக்கும் கிடையாது என்பது கசப்பான உண்மையே.

“அவள் அழகா யில்லாததால்
எனக்குத் தங்கையாகிவிட்டாள்”

“எங்கள் வீட்டுக் கட்டில்
குட்டி போட்டது தொட்டில்”

என்பது போன்ற அசிங்கமான அகழ்வுகள்தான் இன்றையக் கவிதை உச்சங்கள் என்று விதந்துரைக்கிறார்கள் சில விமரிசன வித்தகர்கள். சமூக மாற்றங்களில் இலக்கியத்தின், கவிதையின் பங்கு இன்றிமையாதது. வெகுசனத்தினுடைய தளத்தை ஆழ, அகலப்படுத்தவும், செல்நெறிகளைச் செப்பனிடவும் இலக்கியமும், எழுத்துமே முனைப்புடன் செயல்பட வேண்டியவையாகும்.

எங்களது கவிதைச் சகோதரர்கள் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படிச் சிந்தித்தாலும், அதன் தெறிப்புகளைப் பதிவு செய்யப் பயப்படுகிறார்கள். அல்லது மறக்கிறார்கள். ஒரு சொல்லுக்காகப் பல நாட்களைச் செலவழித்துத் தவமிருந்து கவிதையை நிறைவுசெய்து களிப்பெய்திய தமிழ் இயலாளர்களையும், அவர்களது தேடல்களையும் வாசித்து விளங்கிக் கொள்வதிலும் தங்களைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்வதிலும் படைப்பாளர்கள் ஈடுபாடு காட்டுவது மொழியை வளப்படுத்துகிற முயற்சியே என்பதை இன்றைய கவிதை ஈடுபாட்டாளர்கள் எல்லோருமே உணரவேண்டும்.

கவிதை சொல்லழகு, சொல்லும் முறை அழகு, உள்ளடக்க அழகு, அந்த உள்ளடக்கத் தொனியழகு, மொழித்தொகுப்பழகு என்று ஒரே அழகுக் குவியலாய் இருந்தும், நடந்தும், எழுந்தும், பறந்தும், வரவேண்டும். அப்படி வருவதே கவிதையை வசனத்திலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும்.

ஏனெனில் கவிதை வசனமல்ல,
வசனம் ஒருநாளும் கவிதையாகி விடாது.

“நான்,

உன் காதல் விளைச்சலை

எண்ணியல்லவா
கவிதை விதைகளை
ஊன்றி வருகிறேன்”

என்றும்,

“அழகிய மலரும்
ஆடும் கனியும்
இறையும் கொடியும்
இளையவன் மேனி
எழுதேன் கவிதை
என்று கேட்டது
என்னுள் கவிதைக்கரு உண்டாகுமுன்
இளையவன்
என்னால் கருவுண்டானாள்,
கவிதையா...
அதுதான் பிறக்கப்போகுதே” (உதய காலங்கள் - 57)

என்றும் பிறந்து வருகிற காவாலித்தனமான காதற்கிறுக்கு களையெல்லாம் கவிதைத் தேடலாக அங்கீகரிக்க முடியுமா?... கவிதை என்பது ஒரு கண்ணேரப் பிரமைச் சிதறல் என்கிறார்கள் கற்றோர்.

கருத்துகளுக்காகக் கலை நயத்தையோ, கலை நயத்திற்காகக் கருத்துகளையோ பின்னுக்குத் தள்ளிவிடுகிற பிழை, கவிதைகளின் உயிர்ப்பைச் சிதைத்துவிடும்.

சொல் புதிது, பொருள் புதிது, சுவை புதிதாய்த் தொகுத்தளிக்கப்படும் கவிதைகளின் வரவுகளைக் காண்பதற்காக வாசகர்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மூற்றும்.

சொல்வளம் பெருக்குவோம் (20)

- பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம் -

மொழிவளர்ச்சிக்கு ஒலிக் கூறுகளின் குறைவு காரணமெனக் கொள்ளல் பொருந்தாது. அவ்வாறே அம்மொழிபேசும் மக்களின் வளர்ச்சிக்கும் அது காரணமாவதில்லை. ஆங்கில மொழியை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் வழங்கும் ஒலிகட்கெல்லாம் எழுத்துக்கள் கிடையாது. ஆங்கில மொழி நிறையச் சொற்களைக் கடன்வாங்கி வளம் பெற்றிருக்கிறது என்பது உண்மை. ஆங்கிலம் தன்னிடமுள்ள 26 எழுத்துகளைக் கொண்டே பலவகை ஒலிகளுடன் கூடிய பிற சொற்களை ஏற்று வைத்திருக்கிறது. ஆங்கில எழுத்துக்குரிய ஒலிகளை மாத்திரம் படித்துக் கொண்டே சொற்களை ஒலித்து விட முடியுமா? முடியாது.

But என்பதிலும் Put என்பதிலும் 'u' இருவேறு வகையாக ஒலிக்கப்படுகின்றது. Both என்பதிலும் Moth (அந்துப்புச்சி) O இருவேறு வகையாக ஒலிக்கப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் உள்ள 5 உயிர்கள் பலவகையான ஒலி வேறுபாடுகளின் அடையாளங்களாக இருக்கின்றன. மெய்யெழுத்துக்களும் பிற மெய்களுடன் சேரும்போது வெவ்வேறு ஒலிகளாக ஒலிக்கின்றன. சில இடங்களில் ஒலியற்றும் சில எழுத்துக்கள் நிற்கின்றன. Psychology, Read, Corps (கோர் - படைப்பிரிவு) ஆகிய சொற்களில் P, a, s என்பன முறையே ஒலியை இழந்து நிற்கின்றன. இதனால் ஆங்கிலம் வளர்ச்சி குன்றிவிட்டதா? அல்லது ஆங்கிலேயரின் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டு விட்டதா?

தமிழிலுள்ள 247 எழுத்துக்களும் எவ்வகை ஒலியையும் ஒலிக்கப்ப போதியனவே. ஒலிக்கேற்றவாறு எழுத்துக்களைப் பெருக்கினால் என வாதிப்பவர்களும் உளர். எழுத்து வடிவங்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வழியுண்டா என்று ஆராய்கையில் எழுத்துக்களைக் கூட்டினால் பல இடர்கள் மேலோங்குமன்றோ! பிரெஞ்சு மொழி பேசுவோர் ஆங்கிலம் பேசுவதில் ஒலி வேறுபாடுண்டு. இருப்பினும் பொருள் புரிந்து கொள்கிறோம் அல்லவா? டாக்டர் கிறீன் என்பவர் முன்னோடியாக இலத்தீன், ஆங்கிலம். ஜேர்மன் மொழிச் சொற்களை எவ்வாறு தமிழ் மொழி இயல்பிற்கேற்பத்

திரித்து வழங்கலாம் என ஆராய்ந்துள்ளார்.

உலக மொழிகளிலுள்ள ஒலிகளுக்கெல்லாம் உரோமன் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவற்றுடன் இணைத்து இன்றைய மொழி நூலறிஞர்கள் எழுத்துக்களைப் படைத்துள்ளனர். அவற்றையும் சரியாக ஒலிக்க முடியுமோ என்பது சந்தேகம்.

இம்முறையும் குறைபாடுடையதே. F ஒலிக்குப் பதிலாக ஆய்த எழுத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். தமிழிலேயே பழக்கப்பட்டவர்க்கு 'F' ஒலியை ஒலிக்க முடிவில்லை.

February, Gauli Flower என்பனவற்றைத் தமிழில் எவ்வாறு உச்சரிக்கின்றனர் என்பதை அவதானித்தால் மொழிக்கு எது எளிமை என்பது விளங்கும். பெப்ரவரி, கோலி பிளவர் என்று ஒலிப்பது இலகுவாக இருக்கிறதல்லவா? **Volt** என்பதை வோல்ட் என்றும் **Watt** என்பதை உவாட் என்றும் ஒலிப்பதனையும், எழுதுவதனையும் காண்கின்றோம். இவ்வாறே புரோட்டான், எலெக்ட்ரான், நியூட்ரன், என்று எழுதும் போது தொல்லை ஏதும் இல்லையல்லவா? எனவே தான் தமிழுக்குப் புதிதாக உள்ள பெயர்களை அப்படியே சொல்லாகச் சிறிது ஒலித்திரிபுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுவதே நல்லது. அது தமிழுக்குச் சமையாகவும் இருக்காது.

ஒலிகளையும் எழுத்துக்களையும் பெருக்கினால் தமிழ் வளம் பெறாது என்பது அறிஞர்கள் கருத்தாகும். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் ஜ, ஸ, ஷ, ஹ போன்ற ஒலிகள் தேவைப்பட்டேயாகின்றன. ஆட்களின் பெயரையும், இடங்களின் பெயரையும் எழுதுவதற்கும், உச்சரிப்பதற்கும் இவ்வெழுத்துக்கள் தேவைப்படுகின்றன. பாடநூல்களிலும் இந்த நான்கு எழுத்துக்களும் பயன்படுகின்றன. இவை தாமும் தமிழுக்கு வேண்டாம் என்று வாதிடுவோர் உளர். ஜப்பான் என்பதைச் சப்பான் என்றே எழுது. ஜனவரியைச் சனவரி என எழுது. ஜயவர்தனபுரம் என்பதைச் சயவர்தனபுரம் என எழுது எனக் கூறுவர். ஹஜ், ஜம்மா, இஸ்லாம், நூர்ஜஹான், அல்ஹாஜ் போன்ற அறபுமொழிச் சொற்களை உச்சரிப்பதற்கும், எழுதுவதற்கும் இவ்வெழுத்துக்கள் அவசியப் படுகின்றன. எனவே இலக்கணகாரரும் ஏற்றுக் கொண்ட இந்நான்கு கிரந்த எழுத்துக்களையும் பயன்படுத்திச் சொல்வளம் பெருக்குவோமாக. ■

கதிராமகம்

2010 ஆம் ஆண்டுக்கான (14.11.2010) அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற தமிழ் மொழித்தின தேசிய மட்ட போட்டியில் நாட்டார் பாடலில் மட்ட/புனித சிசிலியா பெண்கள் தேசிய பாடசாலை முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

2010 ஆம் ஆண்டு அகில இலங்கை ரீதியில் நடைபெற்ற தமிழ் மொழித்தின தேசிய மட்ட இலக்கணப் போட்டியில் 5ம் பிரிவில் (தனி) மட்ட/புனித சிசிலியா பெண்கள் தேசிய பாடசாலையைச் சேர்ந்த செல்வி. ரேச்சன்

சகாயநாதன் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். இவரைப் பயிற்றுவித்த ஆசிரியை திருமதி. அமுதா வரதராஜ் ஆவார்.

மழ இல்லையேயெண்டு இந்தச் சனங்க
 ளெல்லாம் கத்துங்கள் - கதறுங்கள்
 மழபெஞ்சி வெள்ளம் போடத்து டங்கினா
 நாச மறுப்பாண்ட மழ எண்டு
 தீட்டுங்கள். மழைக்கும் ஏச்சித்தான்!
 வெயிலுக்கும் ஏச்சித்தான்! இந்த
 ஏச்செல்லாம் மழைக்கும் கேக்கிறதல்ல.
 வெயிலுக்கும் கேக்கிறல்ல.

அடே! தம்பி தாமோதரம்! இந்தச்
 சனங்களைக் கேட்டா மழபெய்
 யிறதும் வெயிலெறிக் கிறதும்
 எல்லாம் இயற்கட வேல்தான்.

நம்மட பக்கம் மழ பெஞ்சா
 கொழம்புப் பக்கம் வெயி
 லெறிக்கும். இது அந்தக்
 காலம். இப்ப மழகாலம் வந்தா
 நாடுமுழுக்க மழதான். வெயில்காலம்
 வந்தா நாடு பூராவும் வெயில்தான். இது
 ஏனெண்டு கேள்ள். மனிசன்ட ஓர
 நீதியப்பாத்துப்போட்டுத்தாங் காமத்தான்
 இயற்க பொதுவுடமயச் சொல்லாமச்
 செஞ்சி காட்டுது. இதப்பார்த்தாவது இந்தச் சனம் திருந்தினதாகத்
 தெரியல்லயே!

தென்மேல் பருவப்பெயர்ச்சிக் காத்து மேற்குப்பக்கமாக வீசி மழை
 மேகத்த அள்ளிக் குடுத்துப்போட்டு அங்கிருக்கிற மலைகளில் மோதித்திரும்பி
 நம்மட கிழக்குப்பக்கமாக வீசும். அந்தக்காத்து இஞ்சாலப்பக்கமாக
 வாறநேரத்தில தனது பெயரை மாத்தி கச்சான் காத்தெண்ட பேரில வீசிவரும்
 மூதார் வழியாகவந்து வாகரை, வாழைச்சேனையெண்டு உக்கிரமாக
 அனலள்ளிக் கொண்டுவரும். இதத்தான் நாமளும் கச்சான் காத்தெண்டு
 சொல்லுற, இந்தக்கச்சான் அடிச்சாத்தான் இந்தமுற மாரிக்குள்ள நல்லமழ
 பெய்யுமெண்டு எல்லாரும் சொல்லுவாங்க. நான் படிச்ச பூகோள சாத்திரம்
 இதுதான்டா தாமோதரம். நான் இந்தக் கச்சான் காத்து அடிக்கிற காலதில
 வாகரையிலுள்ள பால்சேனையில வேல பார்த்தனான். எரிச்சல் படிச்ச
 பொன்னாம்மாக் கிழவி மண்ணள்ளித் திட்டுறமாதிரி முகமெல்லாம்
 மண்ணெறிஞ்சி கூத்துக்காட்டும் இந்தக் காத்து. இப்ப காலமும் மாறி
 மனிசரும் மாறி இயற்கையும் மாறிப்பொயித்து. மழபெஞ்சாப்போதும்
 வெள்ளப்பெருக்கெண்டும், மண்சரிவெண்டும் பேப்பரிலயும், ரேடியோவிலையும்
 ரெலிவிசனிலையும் ஒரே பயங்கரமான செய்திகள்தான்.

புனிதமான ஊரில என்னத்தாலையோ ஆவிபறக்கிறதெண்டு

கதைக்கிறாப்ப நீட்டுக்கும் இதே சீரழிவுதான்.

பெய்யிற மழவெள்ளம் ஒழுங்காக ஓடிச் செல்ல ஒழுங்கான வடிகால்களக்கட்டியிருந்தா வெள்ளம் தங்காது, டெங்கு நுளம்பு குடிவாழாது. எல்லாத் தண்ணியும் கடலுக்க வடிஞ்சு பொயித்திரும். மழையும் பெய்யிறதான். தவளையும் கத்துறதான். நம்மடசொல்ல ஒருவனும் பந்தியில எடுக்கமாட்டானுகள். நாமளும் இன்னம் கொஞ்சக்காலத்துக்குத்தான் சீவிக்கப்போறம். அதுக்குள்ள என்ன நடக்குதோ நடக்கட்டும். அப்பசரி! நான் போப்புறன். புறகு சந்திப்பம்.

நகைச்சுவை

கண்ட! கண்ட!

உன்னிச்சைப் பக்கம் கூலிக்கு வெள்ளாமை வெட்டுவதற்காக ஒரு நாலைந்து பேர் போயிருந்தார்கள்.

அகோர வெயிலுக்குள் நின்று இவர்கள் வேலை செய்வதைப் பார்த்து விட்டு அந்த வழியால் சென்ற ஆமிக்காரர்கள் இரக்கத்தில் இறங்கி வந்து அவர்களுக்குச் சோற்றுப் பார்சல்களை கொடுத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். மத்தியானம் வேலையை முடித்துக் கொண்ட இவர்கள் பக்கத்திலுள்ள ஆற்றில் நீராடச் சென்று விட்டார்கள்.

இவர்களில் ஒருவனுக்கு அன்றைக்கென்று சரியான காய்ச்சல். மரத்தின் கீழே படுத்துக் கிடந்தான். இவனை சாமான்களையும், சாப்பாட்டுப் பார்சல்களையும் பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லவிட்டே அவர்கள் குளிக்கப் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் போனபின் காய்ச்சலோடு படுத்துக் கிடந்தவனுக்கு சாதுவாகப் பசி எடுத்தது. ஆமிக்காரர் கொடுத்த பார்சல்களில் ஒன்றை எடுத்துப் பிரித்து அதிலுள்ள மீன்துண்டொன்றை வாயில் வைத்துச் சுவைத்துப் பார்த்தான்.

அவ்வேளை இந்தப்பார்சல்களைக் கொடுத்துச் சென்ற ஆமிக்காரர்களில் இருவர் சாப்பிடத் தயாரானவனின் பின்னால் வந்தார்கள்.

“ஆ... கண்ட கண்ட!”

(சாப்பிடு சாப்பிடு) என்றான் ஒருவன்.

இவன் சட்டெனத்திரும்பிப்பார்த்தான். காய்ச்சலோடு இருந்தவனுக்கு ஆத்திரமாக வந்தது.

“என்னத்தக் கண்ட? ஒரு மீன் துண்ட எடுத்தத்தானே கண்ட நீ?” என்றான்.

அந்த ஆமிக்காரருக்கு விளங்கியதோ இல்லையோ சிரித்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள்.

:அமிர்கழியான்:

செங்கதிர் சஞ்சிகையில் வெளியாகும் காத்திரமான ஆக்கங்கள் பற்றி அவ்வப்போது உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். அந்த வகையில் ஆவனி இதழில் வெளிவந்த சில ஆக்கங்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறேன்.

01. கதைகளும் குறள் - தீர்ப்பைத் திருத்திய பேனா அபாரம். எமலி ஜோவாவைப்பற்றி நாம் அறியாத சங்கதி இது. ட்ரைபஸ் என்ற அப்பாவியை தீவாந்தர சிட்சையில் இருந்து விடுதலை பெறச் செய்த எமலி ஜோவா நம் இதயத்தில் ஆழப்பதிந்து விடுகிறார். ஆனால் அவரைக் காண ஓடோடி வந்த ட்ரைபஸ் அவருடைய கல்லறையைத்தான் தரிசிக்க முடிந்தது என்ற வரிகள் கண்ணீரை வரவழைத்தன. இத் தொடரை எழுதும் "கோத்திர"னை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும் அபாரமான மொழிநடை நெஞ்சைத் தொடுகிறது.
02. விளைசல் கவிதைத் தொடர் இவ்விதழில் நிறைவு பெறுகிறது. இத் தொடர் இன்னும் பல மாதங்கள் நீடிக்கக் கூடாதா என்ற ஆதங்கம் ஏற்படுகிறது. படுவாண்கரைப் பேச்சுத் தமிழுக்கு இலக்கிய அந்தஸ்து அளித்த உங்களை என்ன சொல்லிப் பாராட்டுவது.
03. பண்டைய மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்தில் ஆதித்திராவிடரின் பெருங்கற்காலக் கலாசாரம் - ஆய்வுக் கட்டுரை, ஈழத்தில் வரலாற்று ஆசிரியர் எவரும் தொடாத ஆய்வு. வரலாற்றாசிரியர்கள் கண்களைய மட்டுமல்ல இலங்கையில் குதர்க்கவாதம் பேசும் அரசியல் வாதிகளின் கண்களையும் இக்கட்டுரை திறக்க வேண்டும். க. தங்கேஸ்வரியின் தனித்துவமான ஆற்றல் இது.
04. அ.ச.பாய்வா மட்டக்களப்பின் ஆற்றல் மிக்க எழுத்தாளர். அவருடைய ஆக்கங்கள் தொடர்ந்து பரிசுகளைப் பெற்று வருகின்றன. அவரைப்பற்றி இம்போதாவது செங்கதிர் அதிதிப் பக்கத்தில் இடம்பெறச் செய்தது மகிழ்ச்சி. அவருடைய 'ஒரு நிலவுச் சிறையும் இரண்டு ஆயுட்கைதிகளும்' சிறுகதை இலங்கையார் கோனின் "வெள்ளியாதசரம்" சிறுகதையை நினைவூட்டுகிறது.
05. கே.ஆர்.டேவிட்டின் 'எனக்குப் பிடித்த என் கதை' 'வரலாற்றுச் சருக்கங்கள்' பாடசாலைக்குள் புகுந்துள்ள தேர்தல் மோசடியை அம்பலப்படுத்துகிறது. இது அவரது சொந்த அனுபவம் போலும்.
06. பன்மொழிப்புலவர் த.கணகரத்தினத்தின் "சொல்வளம் பெருக்குவோம்" தொடர்கட்டுரை அபாரம் - இளந் தலைமுறையினர் தமிழ்பற்றி அறிந்து கொள்ள வேண்டிய நுட்பங்களைத்தருகிறது.
07. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கவிவலை எழுதும் "ஒரு படைப்பாளனின் மண்பதிவுகள்" புதுக்கவிதையாளர் மனங்கொள்ள வேண்டிய கவிதைச் சிந்தனைகள். துலாபரமாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இவ்வாறு செங்கதிரில் வெளிவரும் ஒவ்வொரு கட்டுரைத் தொடரும் நூலாக வெளிவர வேண்டியது மிக மிக அவசியம். இதற்கு ஏதாவது செய்யுங்கள்.

கிர. நாகலிங்கம் : "தவபதி", ஆரையம்பதி.

“செங்கதிர்” கட்டண விபரம் (2010): (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

	இலங்கை	இந்தியா	வெளிநாடு
ஓராண்டுக் கட்டணம்	1000/-	500/-	US\$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US\$ 100
புருவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,000/-	US\$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படுவதுடன் “செங்கதிர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நூல்களும் இலசுவமாக வழங்கப்படும்

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம் முழு	5000/-	1500/-	US\$ 50
	அரை	3000/-	1000/-
முன் அட்டை உட்புறம் முழு	3000/-	1000/-	US\$ 30
	அரை	2000/-	750/-
பின் அட்டை உட்புறம் முழு	2000/-	750/-	US\$ 20
	அரை	1500/-	500/-

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல. : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காசுக் கட்டளை : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசுக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

அன்புடையீர்,

தயவு செய்து 2010ம் ஆண்டுக்குரிய சந்தா 1000/ = தைச் செலுத்தி “செங்கதிர்” இன் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்.

ஹனா கிராபிக்ஸ்

HANA Graphics

எமது சேவைகள்

கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

நீங்கள் விரும்பிய பின்னணியில் உங்கள்
புகைப்படத்தைப் பொருத்துதல்

- ✿ வியாபாரம் மற்றும் தொழில் சம்பந்தமான விளம்பரங்களை வடிவமைத்தல்.
- ✿ புகைப்படத்தில் உள்ள உங்கள் முகத்தில் காணப்படும் தேவையற்ற புள்ளிகள், பருக்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அழகாக மாற்றப்படும். மற்றும் அனைத்து விதமான வடிவமைப்புக்களும் மிகவும் குறைந்த விலையில் செய்து தரப்படும்.
- ✿ இதைத்தவிர பூப்புனித நீராட்டு விழா, பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்களும் மற்றும் அனைத்துவிதமான அழைப்பிதழ்களும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.
- ✿ கல்யாண மற்றும் பூப்புனித நீராட்டு அல்பம் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.
- ✿ சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கு, மற்றும் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் கடிதங்கள், விபரங்கள் மொழிபெயர்ப்பு செய்து தரப்படும்.

இல.15, டாஸ் வீதி, மட்டக்களப்பு

தொடர்புகளுக்கு : 0094 652224820 / 0094 719105237

மின்னஞ்சல் : hanags21@yohoo.com